

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení dne 30. listopadu 2023 předsedou senátu JUDr. Lubošem Sovákem a přísedícími Libuší Matuškovou a Dobromilou Erbsovou,

takto:

Obžalovaný

■■■■■■■■■■, narozený ■■■■■■■■■■ v ■■■■■■■■■■, trvale bytem ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■
■■■■■■■■■■, obchodní zástupce, nyní ve vazbě ve vazební věznici v ■■■■■■■■■■,

je vinen, že

- 1) v době nejméně od roku 2014 do ■■■■■■■■■■ 2023 uvnitř rodinného domu na adrese svého trvalého bydliště ■■■■■■■■■■, ■■■■■■■■■■, soudní okres ■■■■■■■■■■, případně i jinde v ■■■■■■■■■■ pravidelně minimálně 2x do týdne psychicky i fyzicky týral svoji manželku poškozenou ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■, nar ■■■■■■■■■■, tedy osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, kterou ve velkém množství případů většinou pod vlivem alkoholu s narůstající intenzitou a četností bezdůvodně verbálně urážel, vulgárně jí nadával, vyhrožoval zabitím a zapálením domu, případně auta, s využitím své fyzické převahy naznačoval proti poškozené údery rukou a nejméně ve dvou případech poškozenou udeřil, nejméně v jednom případě jí paličkou na maso rozbil mobilní telefon, dále poškozenou dlouhodobě psychicky týral tím, že jí bránil v běžném způsobu života, kdy jí zejména zakazoval kontakty s přáteli dle jejích potřeb, neustále kontroloval, kde se nachází, s kým je v osobním i telefonickém kontaktu a nedůvodně ji obviňoval z nevěry,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

- 2) dne [REDACTED] 2023 v přesně nezjištěné době [REDACTED] hod. v [REDACTED] v ulici [REDACTED] poblíž domu č.p. [REDACTED], soudní okres [REDACTED], úmyslu ji případně usmrtit cíleně vyhledal svou manželku [REDACTED], nar. [REDACTED], přestože předtím bylo vydáno soudní předběžné opatření, aby se zdržel setkávání s ní, když krátce předtím požil alkohol, kdy potom, co před ním začala utíkat, jí dostihl a napadl tak, že ji opakovaně bodl nožem přesně nezjištěné délky čepele, který si za tím účelem přinesl a způsobil tím poškozené celkem 7 bodných a bodnořezných poranění levé přední části hrudníku, břicha, levého boku, pravého boku, pravé horní končetiny a pravé dolní končetiny, kterými způsobil poškozené přetětí osmého žebra, průbod tračníku tlustého střeva, přetětí desátého žebra vpravo, průbod pravého jaterního laloku a přetětí holení i lýtkové kosti a přilehlé svaloviny a vícečetné povrchní i hluboké řezné rány na dlaních rukou a poškozená [REDACTED] na následky těchto zranění na místě zemřela, když bezprostřední příčinou smrti poškozené byl šok z nadměrných krevních ztrát, při bodném poranění jater a závěsů tlustého střeva

tedy

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení

čímž spáchal

ad 1) zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

ad 2) zločin vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku

a za to se odsuzuje:

Podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmnácti (17) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit

[REDACTED], narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], zastoupenému zmocněncem Mgr. Janem Zrnovským, advokátem, AK Liberec III – Jeřáb, Dr. Edvarda Beneše 4/12, náhradu škody ve výši 50 782 Kč a nemajetkovou újmu ve výši 1 614 120 Kč na účet č. [REDACTED],

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

██████████, narozenému ██████████, bytem ██████████, ██████████, zastoupenému zmocněncem Mgr. Janem Zrnovským, advokátem, AK Liberec III – Jeřáb, Dr. Edvarda Beneše 4/12, nemajetkovou újmu ve výši 1 614 120 Kč na účet č. ██████████,

██████████ ██████████, narozené ██████████, bytem ██████████ ██████████, ██████████, zastoupené zmocněncem Mgr. Janem Zrnovským, advokátem, AK Liberec III – Jeřáb, Dr. Edvarda Beneše 4/12, nemajetkovou újmu ve výši 1 614 120 Kč na účet č. ██████████,

Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Regionální pobočka Ústí nad Labem, Pobočka pro Liberecký a Ústecký kraj, Edisonova 5397, Chomutov, náhradu škody ve výši 10 107 Kč s 15% úrokem z prodlení od 25. 10. 2023 do zaplacení na účet České národní banky, pobočka Na Příkopě 28, Praha 1, č. 1114009411/0710, variabilní symbol 8840270501.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný se dopustil jednání shora popsáno ve výroku rozsudku.
2. **Obžalovaný** ██████████ ve věci obsáhle vypovídal v přípravném řízení (č. l. 166-171, 129, 172-174, 175-176, 177-182, 153) a následně u hlavního líčení (č. l. 1024-1031, 1032-1041, 1042-1049, 1057-1059). V průběhu vyšetřování několikrát změnil výpověď od doznání, že poškozenou ██████████ bodl, přes tvrzení, že ji zranil při pádu nebo že se pořezala na rukou, když mu chtěla vytrhnout nůž, až po tvrzení, že se vraždy jeho manželky dopustila jiná osoba nebo více jiných osob, a to zřejmě i na jiném místě, než na kterém bylo nalezeno tělo poškozené. Nástroj, kterým byla poškozená usmrcena, nejprve obžalovaný popsal jako nůž, v pozdějších výpovědích již uvádí páčidlo. Ohledně zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí obžalovaný zcela odmítá, že by se takového jednání dopustil. Naopak tvrdí, že on sám je poškozeným a on sám byl napadán synem ██████████ a poškozená ██████████ osnovala několik měsíců plány, jak dosáhnout jeho vykazání a následného obvinění ze spáchání trestného činu.
3. Obžalovaný ve své výpovědi na č. l. 166-171 z 23. 02. 2023 vypověděl, že důvodem jeho vykazání bylo, že si manželka našla jiného chlapa. Proto se snažila zakázat mu přístup do domu, a proto byl z její strany krivě obviněn, že ji týral. Chtěla se ho zbavit. S manželkou jsou ██████████ let. První problémy začaly asi před 4 lety. To, že někoho má, si myslí asi od ██████████ 2022, ale manželka to popírala. Bylo to třeba tak, že chodila domů později, než měla a smrděla cizím potem. Ve výpovědi na č. l. 1030 toto obžalovaný rozvedl. Uváděl, že manželka přicházela domů i s rozedřenými pohlavními orgány. Tak jí řekl, že ho podvádí. Když byl vykazán, byla si naprosto jistá, že on na to nemůže přijít. Proto si najal soukromé detektiva. Jméno firmy si nepamatuje. Detektiv měl sledovat manželku a zjistit, kam se svým milencem chodí. Jeho předpoklad se potvrdil. Je to na adrese ██████████, ██████████. Muž je snad ██████████ let starý, má světlejší vlasy vzadu asi 5 cm dlouhé a měl by vlastnit poslední model ██████████ ██████████ barvy. Do domu se vchází ze dvora z ulice ██████████. Na dvoře je parkoviště a muž by se měl jmenovat ██████████ ██████████. Žena tam chodila pětkrát týdně vždy na 3 hodiny. Ještě k tomu chtěl dodat, že když byl agenturou upozorněn, kam chodí, tak na ██████████ je webkamera, a na této kameře ženu opakovaně viděl, jak tam jde, a proto ví, že tam u toho chlapa byla přes 3 hodiny, takto ji viděl asi dvakrát až třikrát.
4. Ve výpovědi na č. l. 177-182 ze 17. 07. 2023 obžalovaný podrobně popsal situaci, která v rodině dle jeho názoru byla. Rozebral vztah s manželkou a zásadní konflikty, které zde vztahově vznikly a jak docházelo k jeho napadení ze strany manželky a syna ██████████. Jak uvedl, jeho svatbu s manželkou povolil tchán jen proto, že chtěl mermomocí syna. I když mu nepadl do oka, svolil

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

ke svatbě, aby získal vnuka. Toho si pak po narození začal přivlastňovat. Později zjistil z knížek, že tchán je učebnicový psychopat se zaměřením pouze na jednu osobu. Po narození druhého syna [REDAKCE] mu tchán řekl, že splnil svoji úlohu a může vypadnout. S jeho rodiči se při setkání pohádal. Děti bral ke svým rodičům jen občas, tchán mu za to nadával a poprvé na něho zavolał policii. Od té doby ji volal často, když neměli společný názor na výchovu malých dětí. Synovi [REDAKCE] tchán říkal, že tatínek je zlej a ošklivej. Po dovršení 6. roku se povaha syna [REDAKCE] zlomila. Vyhledával samotu a byl nemluvný. Toto obžalovaný dával za vinu tchánovi. Z obavy o syna [REDAKCE] si manželka po mateřské našla práci jen o víkendech, aby ochránili druhého syna od dědy. On sám pracoval v týdnu. Podle názoru obžalovaného po tchánovi zdědila geny i jeho manželka. To se projevilo asi v roce 2013, kdy měla mozkovou mrtvici a pak ještě o 6 let později, když se její psychický stav zhoršil. Lehkou formu psychické poruchy utrpěl i syn [REDAKCE], na něm to ale není tak znát, protože má vysokou školu. Syn [REDAKCE] ve dvanácti letech prodělal těžkou operaci obou očí. Od té doby mu nedal ani pohlavek. Na pozdější útoky z jeho strany na jeho osobu reagoval pouze bráněním a nikdy mu rány neopětoval, aby mu neublížil. Psychický stav [REDAKCE] se ale rapidně zhoršoval. Po tchánově smrti před 9 lety zdědil čtvrtinu baráku v [REDAKCE], kde všichni bydleli. Převzal nadvládu nad všemi lidmi a po vzoru psychopatického dědy, když ho napadal, volal nesmyslně i policii. Syn [REDAKCE] od 1. třídy začal navštěvovat pravidelně každý týden psychologa, ale to mu nepomohlo. Jeho psychopatické sklony vedly až k tomu, že si začal přivlastňovat jeho manželku [REDAKCE]. Svoji mámu nikdy neoslovil slovem „mámo, maminko“, ale vždy jen „svině“. Jeho oslovoval jenom „hej“. Na manželku začal žárlit, a když viděl, že s manželkou mají sex, skoro vždy ho syn napadl. Když viděl, že si manželka vezme do ruky psa a hladí ho, žárlil natolik, že když pes ležel na zemi a každý ho překročil, on ho vši silou napadl, až pes zařval a utekl. Svoje agresivní chování dovršuje tím, že když někoho napadne, je to vždy zezadu, když to druhý člověk nečeká. Srazí ho na zem, ale když je ten druhý v bezvědomí nebo zraněný a nemůže se hýbat, pro něho je to začátek. Poté, co zdědil čtvrtinu domu a když on měl s manželkou rozpory, došla řeč i na rozvod. On (obžalovaný) na to řekl, že ano, ale že přes [REDAKCE] let pracoval na domě a požadoval odstupné 2 miliony korun. Syn dělal s manželkou ve stejné práci. Společně do ní odjížděli a přijížděli. Obžalovaný popsal, jak se syn k manželce choval, místo jídla říkal, že chce žrádlo a manželka mu musela sloužit. Tehdy mu říkala, že to dělá pro to, aby jí syn nenapadl. Syn [REDAKCE] potřeboval manželku pouze jako služku. Každá holka, se kterou začal chodit, s ním vydržela maximálně půl roku, než ho poznala. V současné době má dívku z [REDAKCE]. Tu má svázanou tak, aby mu nemohla utéct. Druhý syn [REDAKCE] vlastně o ničem ani neví. O události z [REDAKCE] 2023 mu oba, [REDAKCE], tak manželka, lhali. Nelhali jenom jemu, ale i policii a soudu. Manželka [REDAKCE] se začala scházet s [REDAKCE] a ten jí poradil, aby si ho, když se s ním chce rozvést a nedat mu vůbec nic z požadovaných 2 milionů, začali doma natáčet, aby to později použili jako důkaz u soudu. Takže [REDAKCE] ho začal fotit a natáčet, i když mu v létě pomáhal na jeho domě, a kdykoliv si sednul do auta, někam do stínu, aby si odpočinul a dal si trochu piva, tak ho vždy vyfotil, aby měli důkazy, že neustále chlastá.

5. Obžalovaný dále popsal zhruba 5 situací, ke kterým došlo a při kterých byl napaden. K první došlo v [REDAKCE] 2020. Ležel na gauči, [REDAKCE] za ním přišla a začala mu nadávat, napadat ho koleny a pěstmi. On se jen bránil, obešel ji a odešel do koupelny. Ona kopla do dveří a trefila ho do ruky. Na to před ním začala utíkat se slovy „promiň“. On běžel za ní, ona vběhla do obývacího a následně přes chodbu do ložnice. On stál asi 6 metrů od ní na prahu dveří z obývacího do předsíně. Otočil se a šel do obývacího. V tu chvíli vyběhl [REDAKCE], který měl mezi nimi pokoj a strhl ho zezadu na zem. Později ve své výpovědi uvedl, že se právě chystal udeřit matku. Dopadl na zem na záda a krk, narazil si levou lopatku. Myslel si, že mu praskla, byla to ukrutná bolest. Asi si narazil i míchu, protože od té doby oslepl a viděl jen bílo, bez jakýchkoliv skvrn. V tu chvíli věděl, že je zle, byl bolestivě zraněný. Nemohl se hýbat. Byl slepý. Schoulil se do klubíčka, lehl si na bolestivou lopatku a kryl si genitálie. Přišel brutální a sadistický útok, kde ho syn minimálně 50 ranami pěstí udeřil do obličeje. Pak vstal a poodešel někam do obývacího. Na to opět přiběhl a začal

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

ho kopat do všech částí těla, dupal mu po ruku a nohou. Útoky byly vedeny tak, aby mu co nejvíce ublížil. Křičel bolestí. Na to přišel [REDAKCE] a ptal se ho, jestli chce sanitku. Řekl, že ne, že by [REDAKCE] zavřeli. Zrak se mu začal vracet asi po 5 minutách. Manželka to sledovala, jak následně zjistil, od dveří ložnice, aniž by mu pomohla. Potom odešla do kuchyně a on na zemi ležel ještě asi půl hodiny, než navštívil lékaře. Další případ se stal [REDAKCE] 2021, kdy v neděli po ránu měli s manželkou sex, o kterém syn musel vědět. Příčka s jeho pokojem byla tenká. Když vstal a šel do obývacího, ucítil prudkou ránu do zátylku a pak už nic. Pamatuje si, že nad ním klečela žena, asi jak přišla z města a našla ho ležet na zemi. V ruce měla mokrou žínku a umývala mu čelo a obličej. Nemohl se pohnout, hýbat prsty na nohou a rukou. Manželka mu řekla, že se pomočil. Syn [REDAKCE] vyšel z pokoje a řekl „ten kretén se pochcal“ a zase zašel. Manželka mu pomohla stáhnout věci a přestrojit a asi po 20 minutách se mohl začít hýbat a odplazil se na gauč. Třetí případ nastal na [REDAKCE] 2022, kdy ležel na gauči po slovní rozepři s manželkou. Přiběhl [REDAKCE] s florbalovou hokejkou, on jen pokrčil ruce a syn ho vši silou praštil. Hokejka se zlomila, čepel ho udeřila do rtu a brady, kterou mu rozsekla. Tekla mu krev. Čtvrtý případ se stal na [REDAKCE] roku 2022, když u syna na baráku dělali palubky. Slyšeli jakoby tůkáni na omítku a vyšli ven. Viděli, jak si datel dělal druhou díru do jeho fasády. Připravil tedy céděčka, která tam zavěsil, vylezl na žebřík asi 3 metry vysoko a montážní pěnou chtěl ty díry zadělat. Céděčka zavěsil, aby ptáky zaplašil. Trochu pěny mu vypadlo na omítku. V tu ránu ho syn skopl ze žebříku, on spadl a vyrazil si dech. Syn ho tam nechal ležet v tom počasí na zádech. Vůbec z jeho strany napadení nečekal. Poslední incident se odehrál [REDAKCE] 2023, kdy manželka vařila večeri všem, i [REDAKCE] dívce a jejímu bratrovi, tchýni, a jemu nedala nic. To se stalo již několikrát, proto šel do restaurace na večeri, dal si 1 pivo a do hodiny byl zpátky. Okolo půl deváté s hlasitými připomínkami vyčítal manželce, že mu nic nedala k jídlu. Zašel k ní do kuchyně. U stolu měl věci na převlečení. Začal se svlékat. Na to přiběhl syn [REDAKCE] a začal ho natáčet. Teď ví, že to poradil [REDAKCE]. Jemu blesklo hlavou, že by se to mohlo objevit na internetu a měl by z toho problém v práci. Když ho syn neposlechl, aby přestal, udělal k němu úkrok a praštil ho do rukou, ve kterých syn držel telefon. Ten mu musel vypadnout na zem. Později se dozvěděl, že se asi rozbil displej. Na to se začal oblékat a otočil se k synovi zády. Pak jenom ucítil prudkou ránu do zátylku, spadl na zem a obličejem natříkrát zlomil aku vysavač visící na stěně. Při pádu si musel poranit levou ruku v rameni, potřhat svaly, protože ji měl pod tělem. Ležel na břiše. [REDAKCE] se na něho klekl. Několika desítkami ran, asi třiceti, pěťmi, ho vši silou bil do zátylku a do krku. Nemohl se nějak bránit, než že si dal na krk pravou ruku, kterou měl naprosto zdevastovanou. Foto má policie. Tato ruka mu zachránila život. Kdyby si tam nedal ruku, rozhodně by jeho běsnění nepřezil. Považuje jeho útok za smrtící, proto na něho podal oznámení pro pokus na vraždu. Verze [REDAKCE] a manželky byla ta, že syn stál mezi dveřmi do obývacího a on ho udeřil pěstí do telefonu a do obličeje, což vykryl a měl ho (obžalovaného) odstrčit na zem. Kdyby se to takto stalo, upadl by doprostřed kuchyně a v žádném případě ne tak, že rozbije aku vysavač visící na zdi. Tato verze byla naprosto lživá. Bližší situaci popsal i při výpovědi na č. l. 1034. S manželkou [REDAKCE] měli běžný rozhovor na začátku minulého roku a ona se mu mezi řečí zmínila, že by se chtěla rozvést. Na to jí odpověděl, že dobrá, ale že bude chtít ty 2 miliony. Manželka byla dle něho milenkou [REDAKCE]. Nevěděl, kdo to je, ale hned nato se dvakrát sešli v baru, byli viděni kamarády a podle popisu to byl on. Dvakrát pak asi jinde, plus za ním docházela do kanceláře velmi často. K dotazu, proč do dřívějšího protokolu uvedl, že manželky milenec se jmenuje [REDAKCE], obžalovaný sdělil, že to byl omyl. Tenkrát ještě neznal jeho jméno. Chce říct, že to jsou pouze domněnky. Nikoho nepodezřívá. Obžalovaný uvedl, že když se narodil druhý syn [REDAKCE], manželka začala brát antikoncepci, která měla vedlejší účinky, o kterých nevěděli. Byla to naprostá ztráta chuti na sex. Doplnovala to hormonálními pilulkami z televize podle reklamy. Na to mu sdělila, že ať si na to najde nějakou rajdu, jen když něco domů nepřitáhne. On řekl, že to dělat nebude. Našel si někoho až po vykazání.

6. U hlavního líčení (č. l. 1024) obžalovaný přišel s tím, že jeho manželka, když ji poznal, vedla promiskuitní život, měla přes 60 partnerů, popsal opět průběh počátku manželství, rozpory

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

s tchánem a uvedl nové případy o tom, že byl týrán. Týrání začalo v roce 1995, kdy poprvé vzala ■ ohromnou těžkou broušenou mísu a z ničeho nic po normálním sporu ho praštila do hlavy. Mísa měla snad 5 kg. Vůbec to nečekal. Jizvu má dodnes. Je 5 cm dlouhá, široká jak prst. Měl i prasklou lepku, těžký otřes mozku. Nezmohl se vůbec na nic, aby se bránil nebo aby ji nějak napadl. Další věc byla, že ■ přistihl, jak mu plive do jídla. Připravovala mu jídlo, měli tam stěnu z kytek, takže ho neviděla. Připravila mu jídlo, plivla mu do toho. On k ní přišel, obešel ji, vzal si příbor, jídlo, sedl si ke stolu a snědl to. Ona věděla, že to viděl. Měli po svatbě skleničky z tenkého skla, pil z toho pivo. V roce 1998 skleničku držel, asi dopil. Ona k němu přišla, tleskla a sklenička mu praskla v ruce. Má z toho jizvy dodnes na dvou prstech. Když se jí ptal proč, řekla jen tak. V roce 1998 si chtěl vzít kluky od tchána. Vyhrál v Sazce peníze. Ona o tom nevěděla. Koupil zájezd do ■ a jeli poprvé s malými dětmi autobusem. Objednali dva pokoje, aby kluci byli zvlášť, oni taky. Měla z toho ohromnou radost. ■ se ho neptala, kde vzal peníze, asi si myslela, že má nějaké ulité někde bokem. Když přijeli domů, tak mu řekla, že od této doby bude spravovat oba jejich účty ona, jinak jdou od sebe. Od té doby, ■ let, až do vykázaní ■ 2023 žil jenom z toho, že mu každý týden dala, stovka, dvě. Teďka za posledních 13 let, co dělal v této práci, byl obchodní zástupce, jezdil vždy ■ přes noc. Tak mu dávala 500 Kč. Měl k tomu jenom cest'ák. To bylo všechno. Nestačilo mu to, tak začal sázet víc. Sázel na anglickou a německou ligu a šlo mu to. Takže nějaké peníze si přivydělal. Poslední rok, tj. v ■ 2022 mu přidala stovku, tzn. 600 Kč na týden + 2 stravenky. Poslední tři měsíce to zvedla, když přišlo to velké zdražování, na 700 Kč. To byly veškeré peníze, které měl. Prostě nevěděl, kolik má na účtu. Neměl svoji kreditní kartu. Nevěděl, kolik ona má na účtu, kolik bere v práci. O jejím vkladovém účtu, co měla od roku 2016 a kluci ho zrušili 03. 04. 2023, neměl ani potuchy. Vůbec neví, že takový účet měla. I když byli manželé, tak nevěděl, kolik je tam peněz. Od té doby ho ■ začala pravidelně dvakrát denně napadat kopy do holeně, mezi nohy a mlátit pěstmi. To bylo prostě její. Ona nedělala úder pěstí dopředu, jak to dělají chlapi, ale ona mlátila shora dolů. To bylo snad dvakrát denně, to bylo furt, neustále. Stál třeba v kuchyni, něco pil, ona přišla a naznačila úder nebo kopnutí mezi nohy. On se samozřejmě kryl. Ona se postavila, pousmála se. Tak se pousmál tak trochu taky, postavil se rovně. Přišel další kopanec, který nečekal. Vždycky lehnul na zem. V roce 2002 byl ve sklepě pro pivo. Byla za ním. Jak šel před ní po schodech, tak ona mu podrazila nohy. Jak měl pivo v ruce, tak nalít na schody, kdy měl od lahve přeřízlou tepnu a šlachy. Ještě teď má pŕlku dlaně mrtvou, tu necítí. Překročila ho a šla nahoru do bytu. Sebral se a vstal. Druhou rukou, palec dal, celý nehet do té díry. Vyšel nahoru do chodby v přízemí a volal na ni, jestli by s ním nešla do nemocnice, že se mu strašně dělá špatně. Ona jenom vyšla na schody a říká proč. Dlouho se to léčilo. Když se jí zeptal proč, odpověď byla zase jen tak, protože před tím žádný spor vůbec nebyl. Prostě mu podrazila nohy, dělala to pravidelně. Všechno, co na baráku je, tak to udělal on, zevnitř, zvenku na baráku, na zahradě. Mohl něco udělat, když to povolila zádvevní rada, když se dole na tom shodli. Do té doby to nesměl dělat. V roce 2007 měli takovou, ani to nebyla hádka, slovní výměnu. Napravo byla linka, nalevo lednice se špajzkou, on tam měl cigarety. Vzal si kafe, šel ven, vykouril jednu cigaretu. Došli mu cigarety a šel pro ně nahoru do špajzky. Ona tam něco krájela u linky. Z ničeho nic se prudce otočila a bodla mu nůž přímo do hrudi. Ten nůž je vyfocený od policie i s rozměry. On měl tenkrát takovou silnou zimní bundu, byl uvnitř takový filc. Projelo to a měl kliku, že nůž byl špičatý a zarazil se mu do žebra. Myslel, že ho lehce vytáhne, ale vůbec to nešlo, musel to chytnout oběma rukama a vytrhnout. Nebyl takhle tlustý, měl jenom kůži a pod tím byly vidět žebra. Na kůži byla jenom tři čtvrtě centimetru jizvička. Jediná obrana, když ho bila pěstmi, kopala, tak bylo jí obejmout a chytit ji, když měla ruce při těle, aby se nemohla hnout, třeba 2, 3 minuty, než se uklidnila. Chytl ji, přenesl ji z kuchyně přes obyvák a předsín do ložnice, položil ji na postel, sedl si na ní, její ruce si dal pod sebe a dal ji 4 facky, ale opravdu pořádný za tohle. Ona se při jedné ráně malinko pohnula a škrtl jí prsty pod okem a ona tam měla monokl. Vstal, vzal si cigarety a šel ven si dopít kafe. Když se vrátil, ona byla u linky v kuchyni a normálně vařila a už nepadlo ani slovo o tom. Prostě vyřešil to jenom tak, že jí dal pár facek za tohle. Když se jí zeptal proč, řekla jen tak. V roce 2008 požádala ■ o rozvod.

Shodu s prvopisem potvrzuje ■.

Obžalovaný dále popsal situaci, vztahy s tchýní, její onemocnění, kdy důvod proč jí nenavštěvoval, byl ten, že onemocnění byla infekční, nedoléčená, on z toho měl zdravotní problémy. Z toho důvodu nenavštěvoval tchýni ani o Vánocích a popisoval situace, jak manželka a synové trávili Vánoce u ní a na něho se vykašlali. Popsal i situaci, jak manželce palíčkou na maso rozbil mobil, který ji zlobil, ona se u něj rozčilovala, a následně jí koupil nový. Ve výpovědi na č. l. 1097 se obžalovaný pozastavoval nad tím, kolik kontaktů měla manželka v novém telefonu. Je toho názoru, že manželku ve styku s lidmi neomezoval, chodila na setkání se spolužáky, navštěvovala ji spolužačka [REDACTED]. On sám kvůli práci jednu noc v týdnu nejezdil domů, mohla si v tu dobu organizovat volno podle sebe.

7. Výpověď obžalovaného o tom, že by byl týrán a napadán je vyvrácena svědeckými výpověďmi jeho synů [REDACTED] a [REDACTED], svědkyně [REDACTED], kdy z nich naopak plyne, že to byl právě obžalovaný, kdo omezoval druhé, v rodině vyvolával pod vlivem alkoholu konfliktní situace, napadal manželku [REDACTED], syna [REDACTED], manželku neustále kontroloval, že v podstatě nemohla nikam chodit, časově její pohyb kontroloval, obviňoval ji z nevěry a žárlil na ni.

8. Dokazují to výpovědi synů [REDACTED] i [REDACTED] a je to doplněno i jejich prohlášeními oběti o dopadu trestného činu, které oba dva učinili. Z nich vyplývá nesprávné chování obžalovaného, sobeckost, péče hlavně o sebe, aby vše vyhovovalo jemu, snaha rodinu ovládat, hlavně manželku, mít nad ní v podstatě nepřetržitý dohled a kontrolu. Zájem o syny pozdější, pouze okrajový, neurvalé chování při užívání alkoholických nápojů, které bylo později časté, napadání rodiny slovně, chováním, což vedlo i k fyzickým excesům a zásahům policie a vykázání obžalovaného. Obžalovaný manželku podezřívá z nevěry, dohlížel na její telefonní komunikaci, příchody ze zaměstnání, dobu, kterou kde stráví, rozbil jí telefon. Manželka se obžalovaného bála, chtěla podat žádost o rozvod v pořadí již druhou, když první žádost o rozvod ji donutil vzít zpět.

9. **Svědék** [REDACTED] (č. l. 243-247, 1068-1076) uvedl, že jeho otec, obžalovaný [REDACTED], již po dobu několika let napadal svou manželku, poškozenou [REDACTED]. On sám se z domu neodstěhoval také proto, aby mohl matku bránit. Obžalovaný několikrát, zejména v opilosti, napadl i jeho. Obžalovaného popsal jako psychopata, který se dokáže rozčítit z jakéhokoliv podnětu. Jeho agresivitu zvyšuje alkohol. Svědek uvedl, že obžalovaný denně požíval zejména pivo, a to v množství od pěti lahví ve všední dny až po dvanáct lahví ve dny víkendové. Poškozená se dle svědka chtěla s obžalovaným rozvést již v roce 2008 nebo 2009, ale žádost o rozvod stáhla poté, co ji obžalovaný napadl. Obžalovaný na poškozenou nedůvodně žárlil, kontroloval ji a omezoval. Svědek mimo jiné uvedl, že od maminky zná příběh, že opilý táta šel dolů do sklepa, nahoru si přinesl kanystr. Vypadalo to tak, že tam má benzín a chystá se to zapálit. Máma popadla děti a utekla. Otec ho také podezřívá, že máma někde někoho má a on ji kryje. Otec pořád chtěl od matky vysvětlovat, kde byla, proč tak dlouho a podobně. Bylo to pořád horší a horší, proto maminka nechtěla nikam chodit. Problém byl třeba, když mamka psala SMS nebo e-mail, tak byly otázky, komu píšeš a co se děje. Maminka z toho důvodu neměla telefon pod heslem a sama otci nabízela, ať se podívá. Papíry k podanému rozvodu vzal svědek na soud do [REDACTED] dne [REDACTED] 2023, protože první vykázání končilo [REDACTED] 2023 a s matkou chtěli, aby se rozvod stihl, než skončí druhé, prodloužené vykázání. Ke dni [REDACTED] 2023 uvedl, že domů přijeli ve [REDACTED] hodin, matka odešla na obvyklou procházku se psem a již se nevrátila. Ke vztahům obžalovaného s prarodiči svědek uvedl, že děda s babičkou byli rodiče mámy a bydleli dole v přízemí. Oni bydleli nahoře v patře. Vztahy, co si pamatuje od dětství, tak ze strany prarodičů byly normální ke všem členům rodiny, jak k mámě, tak k obžalovanému, tak i k němu, k bratrovi. Otec převážně v podnapilém stavu řval a urážel všechny, a jelikož prarodiče bydleli dole v přízemí, tak jim kolikrát kopal a mlátil do dveří, do vstupních dveří k nim do bytu, na kterých je vidět dodnes, jak jsou poškozené a nejenom tyto dveře, ale i dveře nahoře v patře mezi obyvákem a kuchyní, které jsou dodnes rozbité. Pamatuje si z dětství, že tam vždycky po nich řval, že je zabije,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

že je vyhodí z domu a podobné urážky, nadával jim opět jako mámě sprostými, vulgárními slovy, která by radši ani nezmiňoval, protože jsou dost vulgární. Vulgární nadávky dokládají i vzkazy na lednici, co mámě nechával po odpolední (svědek je založil do spisu - č. l. 993). Týráním je ve spise nejméně od roku 2014. Neodpovídá to z jeho pohledu, protože jak uvedl, kam až mu paměť sahá, tak si pamatuje, že tyhle projevy byly. On se narodil v roce [REDACTED] a od té doby, co si začíná uvědomovat a pamatuje se, tak je to pořád stejný, hlavně se to spíš stupňuje a alkohol to ještě víc posouvá a umocňuje. V posledních několika letech se obžalovaný choval špatně i za střízliva, což bylo právě tyto Vánoce, kdy obžalovaný byl na nemocenský a pobíral antibiotika, která měl předepsaná od doktora, takže nepil alkohol kvůli antibiotikům a i v té době byl vulgární, urážel a mámě řekl větu, kterou citoval, že nejdřív zabije ji, potom to celé zapálí a pak zabije sebe, aby po nich nic nezůstalo. V roce 2014 to bylo podobné jako něco na ten způsob roku 2022, kdy opět použil výhrůžky, že ji zabije a zapálí dům. Tenkrát zmínil ještě jeho auto, které v roce 2014 měl prvním rokem. Důvodem byly samé maličkosti. Otec třeba večer koukal v televizi na zprávy a řekli tam, co se mu nelíbí a to ho vyprovokovalo, začal o tom chvíli nadávat, třeba 10, 15 minut, za chvíli to začal pomalinku převádět na někoho jiného, většinou na mámu, někdy i na babičku nebo na dědu, když ještě žil děda, ale v posledních letech to převáděl na mrtvého dědu, který umřel v roce [REDACTED], tak i na něj v posledních letech šly velmi urážlivé urážky, včetně jeho osoby (svědka) i bratra, převážně jeho, protože bratr žije v [REDACTED]. Svědek popřel, že by on sám otce napadal. Bránil buď sebe, nebo mámu. V prvních případech to bylo vždy mámu a následně, když už obžalovaný viděl, že se chystá bránit mámu, tak kolikrát zat'atá pěst mířila přímo na něho. Vždycky když se blížilo k nějakému takovému vyvrcholení incidentu, tak se snažil být nablízko, proto se taky nikdy neodstěhoval i přes to, že má asi 2, 3 roky dokončený vlastní dům a dalo se tam bydlet, tak chtěl být mámě nablízku, protože toho se bál. Vždycky když byla nějaká taková situace, tak se snažil vstoupit mezi ně, aby rána nešla na mámu, aby jí když tak schytl on. Jak už to otec věděl, tak to směřoval rovnou na něho. On ho vždycky pouze odstrčil směrem od sebe. K dotazu, zda ho otec udeřil, svědek uvedl, že při dnu vykazání, tj. 5. ledna, ano. On se snažil na radu policisty, který u nich byl při předchozím incidentu, natáčet, takže telefon držel před sebou a otec šel proti němu, zat'al pěst a natáhnul ji. Pěst směřovala na telefon, na bradu. Telefon mu vylítl z ruky samozřejmě někam na zem a on ucítil, že se ho dotknul pod bradou zat'atou pěstí. Takže ho odstrčil směrem dopředu. K dalšímu fyzickému kontaktu už nedošlo. On v tu chvíli hledal telefon, protože chtěl volat policii, ale protože telefon někam odletěl na zem, neviděl kam, tak šel pro pevnou linku, protože ta je v obyvaku a volal z toho, protože nechtěl hledat telefon, který spadl někam na zem. Kromě tohoto případu ho otec udeřil, když bránil mámu. Buď ránu jenom naznačil a on reagoval tím, že ho odstrčil nebo ji zas mírně dostal, ale v tom případě se snažil ho od sebe odstrčit. Vždycky byl otec v podnapilém stavu tak, jak třeba udělal krok dozadu, tak spadl na zem. Svědek popřel, že by na otci seděl, kopal do něj nebo že by ho x-krát praštil do hlavy (40, 50 ran). Jak řekl, už jenom z logických úvah, kdyby dostal takové množství ran, které sám popisuje, jak by musela vypadat jeho ruka a jak by musel vypadat jeho obličej. Nic z toho nikde není. Navíc to popisuje máma ve své výpovědi, kterou sepsali následně u policie při vykazání, kdy je informovali, že to je i na domácí násilí. O tom, že by maminka fyzicky napadala otce, neslyšel, ani svědek neviděl. Otec se vždycky snažil matku vyprovokovat slovními urážkami, podezíráním z nevěry, ale máma si poslední roky všimla, že když nereaguje, je zticha, tak tam je velká šance na to, že si sedne zpátky na gauč k televizi, zakouká se do televize a třeba dá pokoj nebo usne, což se někdy i stávalo, že usnul u televize a večer byl pokoj. Do matky se snažil otec strkat, to svědek viděl. V dětství viděl, jak jí skopnul ze schodů, ale to byl ještě malý, tak nemohl zasáhnout, kdy maminka se snažila před ním utéct ke svým rodičům a on za ní vyběhl z gauče, a když byla máma na začátku schodů, tak do ní kopnul. Je tam zatáčka, nejsou to rovné schody, tak v té zatáčce se opřela o zed', takže jakoby neslétla až dolů. Většinou šel do ní vulgárními nadávkami. Pak se do ní snažil strkat. Třeba když seděla u počítače v kuchyni u stolu, tak do ní strkal a snažil se to vyprovokovat, aby se postavil do role oběti, že on začne, ale bude vyprávět jen, co následovalo. Stejně jako když v televizi ukazují, když osoba vybrzdí kamion. Je tam záběr,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

jak osobák předjede kamion a šlápne na brzdy, ale už tam není, co kamion udělal osobákovi. To je přesně, co otec dělá, když mluví a vypovídá, tak vypoví jenom ten konec jako ten případ s osobním autem a kamionem. K otcem popsaným zraněním dne [REDACTED] 2023 svědek uvedl, že když došli s matkou na policejní stanici podat výpověď, tak se policisty ptal, který ho odvážel na záchytnou stanici, jestli otec měl nějaké zranění, protože tam něco zmiňoval a policista mu řekl, že doktor na záchytné stanici ho prohlédl a nic neshledal, žádné zranění nenašel. Stejně tak zmiňuje někdy od roku 2019 nebo 2020, že má zlomený kotník, že s tím nemůže chodit, ale kdyby byl kotník zraněný, tak nesrůstá několik let a pak byl několikrát u doktorů, kteří mu dělali rentgen a nic mu nenašli. Hlavně on sám (svědek) v minulosti měl problém s kotníkem, když špatně došlápl a největší problém měl po schodech. Otec byl vždycky v patře a basy s pivem byly ve sklepě, tzn. do přízemí a ještě do sklepa, tj. 2 patra, to vždycky seběhnul a vyběhnul velmi rychle, tzn., nikdy nemohl mít problém se zmiňovaným kotníkem, na který si stěžuje už několik let. K dotazu, že otec zmiňuje, že měl problém v tom směru, že držel v ruce skleničku, maminka mu do rukou bouchla, že se na základě toho pořezal, uvedl, že si vzpomíná, že jednou, kdysi dávno, byl pořezaný na ruce, neví, jestli levá nebo pravá. Měl to, má dojem, kolem palce. Je to spousta let. Bylo to pravděpodobně o lahev piva, kterou v minulosti, to ještě byl děda, tak to bylo před rokem 2015, kdy popíjel venku, většinou venku griloval, v létě a jednou tam, jak byl agresivní a řval po dědovi, tak přitáhl ze sklepa basu piv s prázdnými lahvemi, ty lahve bral a házel je na zeď. Byla vystěhovaná skříň, protože se tehdy měnila skříň v chodbě, takže stará byla venku a instalovala se nová. Rozbíjel to o tuhle skříň. Je dost možné, že se poranil právě o to. Ke zranění by ještě doplnil, že otec měl v roce 2014 autonehodu, když odjel ze svého zaměstnání, tenkrát pracoval v [REDACTED], v jejich rodinném autě a jel domů. Došlo tam ke střetu, kdy protijedoucí auto to strhlo do něj a čelně se srazili. Od té doby říká, že má nějaké zranění. Spousta těchto zranění pochází z této nehody. Otec pije od doby, co pamatuje, od dětství. Vždycky pil pivo. Značky piva střídal, ke konci pil Kozla, před tím pil i Krušovice, Gambrinus a Braník, střídal to. Většinou to kupoval podle ceny, podle toho, jak to bylo v akci. Pil desítku, jedenáctku, podle ceny. Přes zimu si hodně dělal grog, protože tvrdil, že je nemocný, že ho škrábe v krku, tak si dělal grog. Popíjel docela výjimečně, většinou o Vánocích, tvrdý alkohol. Kupoval si whisky, kterou si na svých služebních cestách v zaměstnání [REDACTED]. Takže si vozil větší balení, protože to bylo levnější. Lahve jsou dodnes doma. Matka pila pouze příležitostně. Samozřejmě si připila na nějaké narozeniny, svátek, na štědrovečerní večeři, na silvestra si dala skleničku šampaňského o půlnoci. Když přišla její nejlepší kamarádka [REDACTED], tak si spolu daly víno, převážně červené, ale to bylo příležitostně, protože chodila zhruba jednou do měsíce k nim. Jinak alkohol máma nepila. Svědek dále sdělil, že pokud otec říká, že by mamince něco bránil, že jezdil z úterý na středu na služební cesty a že byla maminka sama doma, že mohla kdykoliv někam jít a nebyla omezená, že tyto služební cesty jsou pravda. Bývalo to většinou z úterka na středu, výjimečně někdy ze středy na čtvrtek kvůli státním svátkům. Jak zmiňoval ve výpovědi, tak instaloval bezpečnostní kameru na přístřešek nad jeho autem (svědka), pod kterým parkuje, kdy tvrdil, že to je kvůli jeho autu, že stojí asi 2-3 metry za plotem, kdyby mu ho někdo ukradl. Kamera zabírá celou bránu, vstup na pozemek a zároveň do domu a bylo to přes Wi-Fi, mohl se na to připojit přes internet odkudkoliv, což kolikrát zmiňoval, když volal mámě a říkal, že koukal na kameru. Mělo to i záznam, dalo se to přetáčet asi 5 nebo 7 dní zpětně. Mámu mohl hlídat i na služebních cestách, když byl pryč. Matka měla zálibu v cestování. Zamlada byli komunisti, tak byl problém cestovat do zahraničí, pak se provdala za obžalovaného, ten jí to zakazoval, takže nemohla cestovat. Cestování je ovlivněno obžalovaným. Její kamarádky, které měla ze základní školy, nejlepší měla [REDACTED], ale měla i další, byla to parta asi 5 nebo 6 holek, k nim většinou ani nechtěly chodit z důvodu obžalovaného, protože když byly u nich, tak se projevoval a nechtěly za ní chodit. Jen chodila [REDACTED] a snažila se chodit v úterý, kdy obžalovaný byl na služebních cestách, aby nemusela poslouchat jeho vulgární projevy a nadávky. Svědek potvrdil, že uplatňuje náklady za pohřeb, ten platil celý sám. Popsal, jak předal vyšetřovateli záznam z potyčky [REDACTED] 2023. Nic neupravoval. Popsal vztah otce ke své partnerce, k babičce. K dotazu se vyjádřil

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

k v minulosti prodělané operaci očí. Popřel, že by kopal do psa, celou situaci vysvětlil. Rovněž popřel, že by se k matce choval tak, jak popsal obžalovaný (nadávky, požadavky na jídlo). U psychiatra nebo psychologa se neléčil, ani je nenavštěvoval. Obžalovaný si to pravděpodobně plete s logopedií, kam s maminkou chodil a má dojem, že i jeho bratr. V dětství špatně vyslovoval háčky, například „ř“, což je i dneska trochu znát, kdy v číslovkách občas řekne špatně „ř“. Tím obžalovaný dokládá to, že se o ně v dětství nestaral, protože ani neví, kam s mámou chodili, k jakým doktorům a na co. Cítí se být duševně zdravý, po smrti mámy, ten večer bylo potřeba přijmout nabídku od vyšetřovatelů na policejního psychologa, ale to bylo hlavně z důvodu, protože babička ve svých ■ letech už bere věci malinko jinak a byl potřeba pro ni a hlavně on nevěděl, jak jí má sdělit, že její jediná dcera byla ten večer zavražděná. Bylo to pro něho strašně těžké. Ani svému bratrovi, který ten den byl na dovolené s přítelkyní v ■, to nedokázal říct. Celou noc přemýšlel nad tím, jak mu to má říct a volal mu to až druhý den ráno, protože i jemu bylo těžké to sdělit.

10. Do spisu svědek založil své písemně připravené vyjádření k věci, které použil při výpovědi (č. l. 994-997). V něm krom jiného zmiňuje i to, že matka neměla žádného milence, ač jí to otec předhazoval. Obžalovaný ji totiž hlídal doslova na každém kroku. Měřil čas, který strávila na nákupu. Přes rameno jí koukal do notebooku a do telefonu. Jeho samotného se vyptával, kde mámu vysadil na cestě z práce domů a kam šla do krámu. Chtěl vědět i přesný čas, kdy máma vystoupila z auta a šla na nákup. Obžalovaný ve svých výpovědích lživě uvádí, že máma bývala na nákupech i 3 hodiny a vracela se domů kolikrát bez nákupu. Maminka nikdy tak dlouho pryč nebyla a vždy přišla s nákupem. Svědek dále popisuje, že aby mohl matku hlídat, obžalovaný nainstaloval výše zmíněnou Wi-Fi kameru. Lživé údaje uváděl ke zdravotnímu stavu matky - viz to, jaké má problémy po mozkové příhodě a jak se chová. Matku poškozoval všemi možnými způsoby. S žádostí o třicetidenní vykazání jim pomohlo intervenční centrum v ■, kde byl s matkou a s mladším bratrem (č. l. 538-541). Pracovnice intervenčního centra je vyslechla, poradila jim a sepsala žádost na prodloužení vykazání, kterou následně osobně zavezl do ■ na soud. Pracovnice intervenčního centra je dalším svědkem, že matka byla zdravá a při smyslech a neměla žádný následek mozkové mrtvice, jak tvrdí obžalovaný ve svých výpovědích. Dále jim poradila, aby přes právníka podali žádost o rozvod, kde se dá následně ještě jednou zažádat o prodloužení vykazání soudní cestou. Matka na tyto rady sehnala právníka ■. S ním řešila žádost o rozvod a o další prodloužení vykazání. O tom byl obžalovaný vyrozuměn, tudíž věděl, že byl podaný návrh na rozvod a návrh na další prodloužení vykazání. Pokud jde o další skutek, obžalovaný ve výpovědích uvádí, že věděl, že mají odpolední směnu, dál říká, že procházel jejich ulicí a neviděl u domu jeho auto. To znamenalo, že nejsou doma, tudíž opravdu v práci. Navíc směny v zaměstnání, kde pracoval on i matka, se již řadu let opakují v pravidelném cyklu, takže není těžké zjistit, jakou mají směnu. Také moc dobře věděl, že matka chodí po práci venčit psa a znal i trasu, kudy chodí. Proto věděl, kde má čekat, aby pak mohl tvrdit, že mámu potkal zcela náhodně a hlavně lhát o tom, že máma večer po práci psa nevenčila. Venčení psů v této lokalitě a za tmy je zcela běžné, což dokládá i slečna, která našla maminku. I ona byla ten večer venčit svého psa. Svědek se vyjádřil i k pití obžalovaného, kdy řekl že, že tvrdý alkohol mu není cizí a i s požitím alkoholu dokáže věci, které ostatní, kteří pijí pouze příležitostně, nedokáží, například řídit auto, aniž by ho jakkoli odřel nebo naboural. Podle něho rum použil pro zamaskování skutku, že matku potkal náhodně a díky vypitému rumu si nic nepamatuje. Přitom vše naznačuje, že to měl otec důkladně promyšlené včetně ukrytí vražedné zbraně. Nesmyslné je tvrzení, že chtěl přelést otec zeď a pomstít se tchánovi, který je několik let po smrti. Je fakt, že se snaží ze svého činu vykrotit a záměrně svými změnami ve výpovědi prodlužovat vyšetřování a hodit situaci na někoho cizího, koho údajně viděl před jejich domem, což vyvrací kamerový záznam ze sousedního domu.

11. **Svědék** ■ (č. l. 224-228, 1077-1084), mladší syn obžalovaného, který v domě v ■ již několik let nebydlí, popsal otce jako osobu, která se snaží vyvolat konflikty. Od Vánoc 2022 s ním nemluvil. Tehdy měl obžalovaný vyhrožovat, že jestli se ho někdy

Shodu s prvopisem potvrzuje ■.

rodina zbaví, pak zabije nejdřív matku, potom všechno podpálí a potom zabije i sebe. Uvedl, že byl otec agresivní spíše vůči bratrovi. Otec matku ze žárlivosti kontroloval, kam chodí a kontroloval ji i telefon. Ohledně zločinu vraždy nemohl uvést přímé svědectví, vyloučil však, že by matka měla milence a tím zavedla obžalovanému nějaký důvod ke svému napadení. Ve své výpovědi u soudu potvrdil svědek skutečnosti uváděné svým bratrem. I on založil do spisu své písemně připravené vyjádření k věci, které použil při výpovědi (č. l. 998-1008). Krom jiného uvedl, že během výjezdů Policie ČR a městské policie [REDAKCE] k nim domů, to by zdůraznil, se nevolali v době, kdy se něco u nich dělo, ale volali se, když už se u nich opravdu něco dělo, protože kdyby je volali pokaždé, tak by to byl pětinašobek, desetinásobek volání. Ovšem policisté to, upřímně řečeno, vždycky z jeho pohledu bagatelizovali. Říkali, že je to pouze alkoholik a když se vyspí nebo že ho mohou odvést na záchytku, pokud chtějí, že to bude lepší, klidnější. Oni jim s mámou říkali, že tohle není běžný alkoholik a že jeho agrese bude přetrvávat, že alkohol je jenom zesilovač, není to zdroj. Policisté jim většinou doporučovali, tak se rozveďte. Máma říkala, to jsme zkoušeli, pak to bylo hrozný, potřebujeme něco víc. Výjimečně poradili policejní vykazání, ale o důvodech nebo možnosti, že se to dá prodlužovat soudem, to zjistili až z [REDAKCE] 2023, kdy konečně nějaký policista, [REDAKCE], který má osobní zkušenosti s domácím násilím ze svého života, poradil i další kroky. To, že otec matku kontroloval, to sám viděl. Byl toho i opakovaně svědkem. Máma mu to také občas zmínila. Máma mu to většinou moc nevyprávěla sama od sebe, protože když byl doma klid, tak si to nejvíc užívala a nesnažila se nějak zbytečně provokovat. K dotazu, zda věděl, že bratr a matka plánují už delší čas se obžalovaného zbavit a nedat mu ani korunu, svědek uvedl, že si myslí, že je to další manipulace a lež, protože jestli tu byly nějaké myšlenky, tak jenom na to, jak se zachránit a jestli někdy v budoucnu uvažovat nad rozvodem. Vzhledem k tomu, co doma zažívali, co zažívala matka přes [REDAKCE] let, si myslí, že nikdo by se v její situaci nezachoval jinak a nelze vyloučit, že by nebyla alespoň někde vzadu v hlavě myšlenka, kdyby to jednou šlo a byla vhodná příležitost se rozvést. Tady nešlo podat rozvod jen tak. To se zkusilo v roce 2008 a těžce narazili, hlavně máma, doslova hlavou o zeď. Svědek popřel, že by věděl, že otec má od bratra nebo matky viditelná poranění a následky. Obžalovaný mu nikdy neukázal zranění, která by tomu odpovídala, když tvrdí, že ho někde něco bolí atd. Jak říká, někdy si svá zranění nevymýšlí, možná nějaká má, ale rozhodně jim často přidává. Ve své písemné přípravě svědek podrobně popsal časté případy domácího násilí, které jako dítě vnímal. Dále uvedl, že otec matku vždy kontroloval, omezoval v kontaktu s kamarádkami a byl žárlivý, ale v posledních cca 4 letech se intenzita těchto projevů začala zvyšovat a kontrola mámy od něho začala být postupem času vysilující a poslední rok před vraždou až terorizující. Matka si například ani nechtěla založit některé aplikace na chatování pro lepší komunikaci mezi nimi dvěma, protože jakákoliv notifikace na mobilu spustila v lepším případě u obžalovaného jen podezřívání a v horším rovnou další vyvrál. Moderní chatování například skrz WhatsApp začali s matkou provozovat až v době vykazání. Obžalovaný kontroloval mámu, jak to jen šlo, a dokonce když si máma chtěla někdy vzít dovolenou z práce jen proto, aby si mohla odpočinout a koukat třeba na televizi nebo jen lidově řečeno vypnout, tak obžalovaný hned jak se dozvěděl o nějakém dnu volna, ihned si dal na stejné dny dovolenou také, jelikož nevydržel pomyšlení, že by mámu nemohl kontrolovat. Často, i když byl v práci, tak ji volal domů na domácí pevnou linku a nikoliv na její mobil. To proto, aby věděl, že je skutečně doma. To byl jeden z jeho typických projevů její kontroly. Při nainstalování domácí kamery ve vjezd do dvora vždy velmi apeloval na to, aby kamera byla stále správně nastavena na online monitoring na jeho mobil. Nestačilo pouhé snímání na disk. Myslí si, že to byla další podoba jeho každodenní kontroly matky.

12. Toto potvrzuje kamarádka zemřelé **svědkyně** [REDAKCE] (č. l. 334-338, 1054-1057). I to, že obžalovaný vyhrožoval zapálením domu, to, že v podstatě nikam nemohla, pouze omezeně, obžalovaný se stavěl do pozice chudinky. Navštěvovala ji pouze ona. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že s poškozenou [REDAKCE] se znala už od základní školy. Byla s ní v pravidelném kontaktu celou dobu. Popsala jejich společné zájmy i to, jak od počátku cítila její manželství s [REDAKCE]. [REDAKCE] sama od sebe nikdy nemluvila, jak to mají ve vztahu doma, musela to z ní vysloveně tahat. Ona se nechtěla svěřovat. Ví, že tam občas byla policie a řešila to. Důvodem snad

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

bylo to, že obžalovaný byl opilý. Poškozená se cítila dobře v práci. Doma nevěděla, co jí čeká. Před Vánocemi jí obžalovaný třeba rozbil mobil a ona byla smutná, že tam měla fotky. Problém byl v tom, že se před [REDAKCE] nemohlo mluvit. Byly to jenom krátké okamžiky cestou z baráku k brance. Poškozená nechodila nikam za žádnou zábavou, on by jí nepustil, pouze jednou do roka na narozeniny svědkyně. Svědkyně s obžalovaným nevstupovala do žádného sporu. Bála se, že jim zakáže kamarádství. Poslední roky za [REDAKCE] chodila záměrně v době, když nebyl doma. [REDAKCE] si postěžovala jen formou narážek, jako víš, jaký je [REDAKCE] a podobně. Nechtěla to více rozebírat. Poslední roky za ní chodila tak 1x za měsíc. Nikdy si nevšimla, že by na [REDAKCE] byly známky bití. Neví o tom, že by [REDAKCE] nějakým způsobem s [REDAKCE] společně trávila čas. Vylučuje, že by měla [REDAKCE] milence. Neměla by ani kdy, ona přišla z práce a hned slyšela, kde jsi byla. Ví o dvou žádostech [REDAKCE] o rozvod. Po tom prvním případě jí [REDAKCE] vyhrožoval a vzala to zpátky. Po první žádosti o rozvod údajně [REDAKCE] přišel nahoru do pokoje s kanystrem a vyhrožoval zapálením baráku. Poškozená ho na jednu stranu milovala a omlouvala ho sama před sebou, že se polepší. K tomu, co se tam v tom lednu stalo, nic neví. [REDAKCE] už ani nevolala a nepsala SMS. [REDAKCE] měl problém, když [REDAKCE] pípnul telefon, měl pořád představu nějakých milenců.

13. Podpůrně to podporuje i výpověď [REDAKCE] (č. l. 276-279), která uvedla, že do České republiky přijela v roce 2022. Krátce po tom, co sem přijela, se nastěhovala do domu k [REDAKCE], kde v přízemí bydlela babička a dále ona se svým bratrem. Nahoře v domě bydlel [REDAKCE] s rodiči. S paní [REDAKCE] jezdila do práce, stejně jako s [REDAKCE]. S otcem [REDAKCE] mluvila jenom málo, on byl většinou nahoře. Moc s ním nemluvila, ani on s ní. Bylo to jenom o vzájemném pozdravu. Ona sama s ním konflikt neměla. Od syna obžalovaného [REDAKCE], s nímž je ve vztahu, se dozvěděla, jak obžalovaný ubližoval mámě, když byl ještě malý. Paní [REDAKCE] jí jednou řekla, že pan [REDAKCE] (obžalovaný) se jednou napil a proto se musela volat policie. To se stalo na počátku tohoto roku (2023). Dále ještě řekla, že když se napije, tak je hodně agresivní, tak se něco stane. Měla se s manželem chtít rozvést, ale k tomu nakonec snad nedošlo.

14. Známost [REDAKCE] s někým na pracovišti, jak naznačoval v jedné ze svých výpovědí obžalovaný, jako další možnou osobu vyloučila i její kolegyně z práce svědkyně [REDAKCE] (č. l. 1098-1100). Ta uvedla, že nastoupila do [REDAKCE] v roce [REDAKCE] a [REDAKCE] už tam v té době pracovala na pozici kontroly na lince. Od roku [REDAKCE] když tam nastoupila, tak byla taková zastupující směnová kontrolorka, kdy zastupovala stálou směnovou kontrolu, když vypadla. Postupem času, jak se rozšiřovala výroba, tak potřebovali navýšit počet směnových kontrolerek, tak si [REDAKCE] vzali k sobě. Už jenom to svědčí o tom, že [REDAKCE] podávala dobrou práci, byla spolehlivá, pracovitá. Někdy v roce [REDAKCE] měla dlouhodobou nemoc, řekla jí to, věděli o tom. Firma se k tomu postavila tak, že když se [REDAKCE] vracela do práce, tak jako u všech ostatních kolegů jí poslala na mimořádnou lékařskou prohlídku. [REDAKCE] po návratu měla půl roku změněný pracovní režim, že chodila jenom ranní, odpolední. Potom po společné domluvě šla na další prohlídku, že by chtěla přejít do standardního nepřetržitého režimu a podle vyjádření lékaře se vrátila do nepřetržitého režimu. Pracovala a už žádné větší zdravotní problémy neměla. Ona o tom věděla, že to měla, ale spousta kolegů to nevěděla, že měla dlouhodobou nemoc, ale rozhodně to potom na jejím výkonu nebylo znát. Neměla žádný pracovní problém. Vždycky byla spolehlivá. Naopak patřila spíš mezi ty velmi šikovný, zvláště když se pak zaučila a zaběhla. K dotazu uvedla, že ze strany obžalovaného do zaměstnání na personální oddělení přišel nějaký dopis ohledně jejího zdravotního stavu. Kolegyně jí ho poslala, protože je její nadřízená. Týkalo se to toho, že se [REDAKCE] zdravotní stav zhoršuje, že chodí po nočních zmatená, že jí to nedělá dobře, že je vyšetřovaná Policií ČR pro ublížení na zdraví. Tak to samozřejmě brali velmi vážně. Kolegyně panu [REDAKCE] odpovídala, že to jsou samozřejmě závažné informace, které jim sděluje a že se jimi budou zabývat a z důvodu GDPR nemohou poskytnout žádné informace, jestli by mohl kolegyni poslat telefonní číslo, že by to s ním případně projednala osobně. Na oddělení sledovali stav po nočních, jak se [REDAKCE] chová, jestli uvidí nějaké nestandardní chování. Dokonce vyvolali debatu během odpolední směny, aby viděli, jak reaguje, jestli reaguje nějak zmateně. Nic takového tam nebylo. Bylo u toho několik svědků, kteří

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

nevěděli o dopisu, ale viděli její reakci. Dopisem ■■■ konfrontovali, co to teda má znamenat, jestli jim k tomu chce něco říct, že to je teda vážné obvinění a že se tím zabývají. Ona jim tam pak sdělila, že mají doma nějaké neshody, že u nich zasahovala policie, že jsou s manželem odloučení, že právě manžel dostal zákaz od policie se k ní přiblížit. Ona se nikdy nezmiňovala, jak to má doma. Ona o tom nemluvila, co se doma děje nebo neděje. Ona nikdy nic neřekla, nikdy se nezmiňovala. Na základě toho dopisu, toho e-mailu, říkala, že doma mají problémy, že to řeší.

15. **Svědék ■■■** (č. l. 263-266) soukromý detektiv uvedl, že od obžalovaného obdržel 01. 02. 2023 e-mail, ve kterém tento uváděl, že má podezření na nevěru své ženy. Do e-mailu mu uvedl její popis a přiložil 1 ks fotografie manželky. Také mu uvedl popis muže, s nímž se měla stýkat a požadoval po něm zjištění jména a bydliště toho muže, pořízení jeho fotografie, nejlépe ve společnosti jeho manželky. Tyto fotografie chtěl použít jako důkaz při rozvodovém řízení. Následně ho obžalovaný kontaktoval a domluvili se na částce 10 000 Kč za provedenou službu, která měla být zaslána převodem na jeho účet. Jednalo se pouze o ústní dohodu. ■■■ 2023 mu pan ■■■ zaslal další e-mail v jakých orientačních časech by mohla být jeho manželka zastřižena při odchodu z domu, předpokládaný pohyb po městě. Také uvedl, jaké oblečení bude nejspíše mít na sobě ■■■ 2023 tedy nasedl do auta a jel na uvedenou adresu ■■■, ■■■. Paní ten den skutečně vyšla z domu a odcházela po ulici do centra a šla až na ■■■, kde v levém spodním rohu zašla do průchodu jednoho z domů. Nachází se zde provozovna ■■■. Uvedená žena šla rychlou chůzí, nikde se nezastavovala. On sám neví, kam přesně z průchodu zmizela. O tom ještě týž den telefonicky informoval pana ■■■ s tím, že se v následujících dnech pokusí dohledat, kam přesně manželka zašla. Přesný den další jeho činnosti se měli domluvit. To mělo být ■■■ 2023. Obžalovanému se opakovaně nedovolal. Přesto na uvedený den do ulice ■■■ přijel a čekal, zdali manželka pana ■■■ opustí dům. Ten den však z domu vyšel pouze jeho syn. Panu ■■■ se o tom pokoušel dovolat, ale nepodařilo se mu to. Uvědomuje si, že když panu ■■■ popisoval místo, kde se žena v podchodu vytratila, tak ten mu poté při další komunikaci sdělil, že si tam provedl vlastní šetření a žena by snad měla navštěvovat muže příjmením ■■■ nebo ■■■.

16. Zpráva centra intervenčních a psychosociálních služeb ■■■ kraje je na č. l. 538-541 a vyplývá z ní, jaká byla situace v rodině po konfliktu ■■■ 2023. Den poté se na intervenční centrum obrátila poškozená ■■■ v doprovodu svých synů a popisovali situaci v rodině. Zpočátku dle ní bylo manželství běžné, zmiňuje manželovu snahu o izolaci od přátel. O prvním vážném konfliktu se poškozená zmiňuje časově v roce 1995, kdy měl manžel vyhrožovat zapálením domu, přinesl do patra kanystr s benzínem, když byl opilý. Z důvodu strachu o sebe a děti však měla jmenovaná situaci řešit žádostí o rozvod manželství v roce 2008, kdy poté co se manžel dověděl, že podala žádost o rozvod, zvýšil psychický nátlak na poškozenou, který vyvrcholil fyzickým napadením. Chytil ji za ramena a praštil hlavou o zeď. Nátlak střídal se sliby, z toho důvodu návrh na rozvod stáhla. Napadání se netýkalo pouze její osoby, ale i dětí a matky jmenované. Z toho důvodu žil ve společném domě syn ■■■, aby je obě chránil, ačkoliv má své vlastní bydlení. Otec vyhrožuje všem členům rodiny zapálením domu, uvádí, že mu je všechno jedno, babičce nadává, vykopl u ní dveře. Konzumace alkoholu jeho agresivitu navyšuje. Rodina z něho má strach. Jmenovaná zmiňuje manželovu žárlivost. Ta je v současné době natolik devastující, že dle svých slov zažívá peklo. Manžel hlídá každý její pohyb. Všechny aktivity musí vysvětlovat. Syn ■■■ uvádí, že se matce obává poslat třeba jen SMS, aby ji neohrozil. Je zde vyjádření intervenčního centra, z něhož vyplývá, že byl sepsán návrh na předběžné opatření a na ochranu před domácím násilím. Je na rodině, zda návrh k Okresnímu soudu v Semilech podá. V tomto případě byli zúčastnění seznámeni s možností dalšího prodloužení návrhu předběžného opatření, a to až na 5 měsíců, pokud dojde ke schválení prvního návrhu na vykázání soudem na 1 měsíc. Po konfliktu ■■■ 2023 byl obžalovaný vykázán ze společného obydlí. Usnesením Okresního soudu v Semilech ze dne 12. 01. 2023, č. j. 4 Nc 451/2023-13 (č. l. 599-600), bylo obžalovanému ■■■ nařízeno předběžné opatření spočívající v tom, aby nevstupoval do

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■.

rodinného domu v [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] a do vzdálenosti 100 m od domu. Dále mu bylo nařízeno, aby se zdržel setkávání s poškozenou [REDAKCE] a [REDAKCE], jakož i s [REDAKCE], matkou poškozené [REDAKCE], a zdržel se nežádoucího sledování a obtěžování těchto osob.

17. Kamerový záznam [REDAKCE] k incidentu z [REDAKCE] 2023 je na č. l. 628-629.

18. Na č. l. 235-238 je zachycena textová komunikace mezi obžalovaným a jeho synem [REDAKCE], z níž je patrné, jaký měl obžalovaný vztah k manželce a podezříval ji z nevěry, a jak komunikoval se svými syny.

19. Ve vztahu ke skutku pod bodem 2 rozsudku **obžalovaný** [REDAKCE] zcela popírá, že by poškozenou usmrtil. Vývojem vyšetřování nebo jak se dostává k poznatkům, výpovědi přizpůsobuje.

20. [REDAKCE] 2023 (č. l. 166-171) uvedl, že důvodem vykázání bylo, že se ho manželka s dětmi chtěla zbavit. Přijel do [REDAKCE] autem asi ve [REDAKCE] hodin, ze [REDAKCE]. Auto odstavil asi 30 metrů nad schody směrem k nemocnici. Dopil láhev rumu, kterou měl v autě a šel se projít. Nejdřív k nemocnici, pak do centra. Chodil asi do [REDAKCE] hodiny. Ulicí [REDAKCE] se vracel k autu, kdy náhodně potkal manželku, která šla se psem proti němu ze schodů. Město bylo vylištěné. Oba se lekli. Byli od sebe asi 4 metry. Ona před ním začala utíkat. Chytil ho amok. Problesklo mu, co mu provedla (trestní oznámení, žádost o rozvod, vykázání). Utíkal za ní. Špatně došlápl. Neví, proč měl nůž u sebe. Nůž vyndal z kapsy. Ona se zastavila, on ji přirazil k zábradlí, stáli k sobě čelem. Pamatuje si, že nůž držela za ostří, on jí ho vytrhl a potom jí bodl pouze jednou. Pak utíkal k autu. Nůž už v autě neměl, asi ho vyhodil. Byl v panice. Ujížděl pryč. Došlo mu, co udělal. Proto se vrátil zpátky a jel na policii do [REDAKCE]. Na policii opakovaně zvonil, pak vyšel na ulici, nikde nikdo. Pak šel k hotelu [REDAKCE]. Nešlo se tam dozvonit. Chtěl, aby někdo zavolal na policii. Neměl u sebe mobil. Oba telefony zůstaly na penzionu. V pracovní době je nosí běžně, večer už ne. Když se vracel zpět k policii, viděl na křižovatce, že se v horních patrech domů svítí a tak zvonil na oba zvonky, bez úspěchu. Vracel se tedy k oddělení policie, přecházel silnici, když od města přijelo auto Škoda [REDAKCE]. Řidiče poprosil, aby zavolal na linku 158, že tam na ně čeká před oddělením. Přijela městská policie, které řekl, kdo je, co udělal. Ti prohlédli, zda nemá zbraň a nasedl k nim do auta. Na jeho dotaz, zda tam jsou proto, že zranil manželku, povídali, že nic nevědí. Proto je požádal, aby jeli na místo. Při jejich příjezdu tam už stálo několik aut. Do rána mu nikdo neřekl, co je s manželkou. To, že je mrtvá, se dozvěděl až na policii. Do té doby si myslel, že ji pouze poranil, i když i to je špatné. S manželkou byl v době před tou událostí v kontaktu tak, že ji napsal několik SMS a e-mailů, ale ona neodpovídala. Jednalo se o desítky kontaktů, stále ji prosil, že to má stáhnout, jinak ho vyřídí. Měl informaci od právníka, že pokud nemá něco od soudu, tak může jít do domu pro své věci, ale manželka říkala, že tam má info o doporučeném dopisu. On se chtěl stavit pro svoje věci. Ona říkala, že jedine s policií. Chtěl, aby to stáhla, aby mohl jít domů, že nemá kam jít a je bez peněz, o všechno přišel. Ona odpovíděla, že jí několikrát zklamal a neustoupí. Na to zavěsila. To, že je podaný návrh na rozvod, se dozvěděl v úterý, než mu vypršel zákaz domů, ten třicetidenní. Manželka mu poslala SMS, ve kterém napsala, že podala návrh na rozvod a taky se od ní v té SMS dozvěděl, že došlo k prodloužení toho zákazu domů.

21. [REDAKCE] 2023 (č. l. 129-130) obžalovaný uvedl, že to, co řekl v rámci své výpovědi, je pravda. Jednáním manželky přišel o všechno, a proto se chtěl pomstít, proto si vzal nůž a přišel s verzí, že ho chtěl použít na otevření urny tchána na hřbitově, kterou chtěl rozsypat. S manželkou se pak srazil náhodou. Po směně nikdy se psem na procházku nechodila. Ona před ním začala utíkat. On zakopl o obrubník a spadl na ní s nataženou rukou, ve které měl nůž. Pak viděl, že ho drží za ostří a bodl. Před tím nechtěl říct důvod vycházky, že se chtěl tchánovi pomstít, aby nebyl za násilníka a aby na něj vše nesvalili. Poukázal na konflikt z [REDAKCE] 2023, to, že pak měl zákaz setrvat v bydlšti. Myslel, že půjde domů, ale oni mu to pak prodloužili o dalších 30 dní. Dva dny před koncem mu manželka napsala, že podala návrh na rozvod a že to bude chtít prodloužit. Ještě

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

k tomu na něj podala oznámení pro týrání, přes to, že ho v minulosti napadala a byla na něj sprostá. On ji nenapadl. Obžalovaný se vyjádřil ke svému pití, k tomu, v jaké byl špatné finanční situaci po vykázání.

22. [REDAKCE] 2023 (č. l. 172-174) uvedl, že měl před tím výpadek. Při rekonstrukci si vzpomněl na detaily, které mu z důvodu traumatu vypadly. Dvakrát šel na noční vycházku s nožem, který vlastně nebyl nůž. Chtěl vysypat popel tchána, zahodit urnu. Poprvé nedostal odvalu a přijel zpět na penzion. Přijel s autem, proto toho [REDAKCE] zaparkoval na ulici [REDAKCE], asi 30 metrů nad schody, posílňil se rumem - asi 3,6 dcl a na 10 minut usnul. Když se probudil, odhodil láhev do kontejneru a šel ke hřbitovu. U zdi hřbitova zjistil, že nůž zapomněl v autě, proto se pro něj vrátil, vzal si ho. Šel tam ulicí [REDAKCE], kde viditelně čekal muž, kterého by poznal, který tam nepatřil. Auto doma nebylo, tudíž věděl, že manželka, syn a jeho přítelkyně jsou ještě v práci. Šel ke hřbitovu, přemýšlel, jak to provede, ale nakonec to s urnou nedokázal. Přijíždět auto s manželkou a synem neviděl, byl pod ulicí. V té době asi museli přijet domů, což by časově odpovídalo, šel tedy na hlavní ulici, poté se vracel nahoru k nemocnici k autu, zde náhodně potkal na rohu u schodů manželku. Věděl, že kdyby si s ní promluvil a objal ji, zákaz vyhoštění z domu by vzala zpět a vše by se vrátilo do normálních kolejí. Ona před ním začala utíkat. Vyběhl za ní, nevybral zatačku, spadl na ní levou částí těla. Manželka spadla jenom napůl, držela se zábradlí. Přitom mu vypadl nůž na zem. Ten sebral. Chytil se manželky, aby se mohl zvednout. Ona chytila nůž za ostří oběma rukama. On s ním cukl, a to dvakrát, aby jí ho vytrhl. Dívala se na něj vyčítavě, dlaně měla zakrvácené. Zachvátila ho panika. Nůž zřejmě upustil jenom na zem, utíkal pryč, doběhl k autu a odjel. Nůž zůstal na místě. Nepovažoval za nutné jí volat pomoc. Podle něho měla dojít domů a syn jí měl zavolat pomoc.

23. Při výpovědi [REDAKCE] 2023 k dotazu obžalovaný uvedl, že je schopen říci, co udělal s nožem, kterým poranil ruce manželky. Při vytržení nože jí z rukou, měl bolestivě od syna [REDAKCE] poraněnou pravou ruku a nemohl ji pevně sevřít v pěst, tudíž když manželce vytrhl nůž, ruka se mu automaticky trochu pootevřela bolestí a nůž mu proklouzl na zem. Od toho jsou i miniaturní kapičky krve na botě, jak dopadl na zem. Nůž musel zůstat na místě, jak ho nezvedl. On utekl do auta a odjel. Rozhodně ho v autě neměl, nikam ho s sebou neodvezl. Zůstal tam prostě ležet. Pořezání manželky mu nepřipadalo nějak závažné, i když věděl, že se jí z krve dělá špatně, ale on na tom byl stejně, udělalo se mu špatně a utekl. Zranění manželky podle něho nevyžadovalo akutní lékařskou pomoc, možná by stačilo jen doma ovázat. Nemá představu, kdo to mohl manželce způsobit, když to nebyl on.

24. Při dalších výpovědích u hlavního líčení obžalovaný uváděl, že jednání se musel dopustit někdo jiný ve vztahu k manželce. On to neučinil. Na policii to šel nahlásit z toho důvodu, aby byl první a neučinila to dřív manželka. Setrval na posledních variantách své výpovědi (č. l. 1036 a násl.), založil do spisu listiny - časové údaje vraždy [REDAKCE] (č. l. 987) a dále náskres sekáčku, který měl u sebe (č. l. 985-986). Vysvětloval, že pokud si svědek [REDAKCE], popř. policisté uvádějí, že jim říkal o bodnutí manželky, museli mu špatně rozumět. Popsal, jak mu policisté celou dobu jeho zadržení neoznámili, že je manželka mrtvá a porušili tak jeho práva, i to, že ho nechali, když šel na WC, krvácet, když mu prasknul vřed. Dle jeho názoru musel manželku usmrtit muž, kterého viděl před tím na ulici a který šel proti němu „jako bouchač“, popř. možná i někdo jiný. Obžalovaný zdůvodňoval vývoj svých výpovědí, ke kterému došlo z toho důvodu, že si po prověrce rekonstrukce vybavil, jak ke všemu skutečno došlo. Ke svědku [REDAKCE], který s ním sdílel celu a vypovídal vůči němu, uvedl, že ten prohrabával věci, lživě vůči němu vypovídal, za svou výpověď měl něco slíbeno. Blíže se vyjádřil ke svému tzv. sekáčku, k bodným ranám na těle poškozené, kdy dle něho museli být použity k útoku minimálně dva nože (č. l. 1044-1045). Poukázal na to, že se toho nemohl dopustit, protože na to v podstatě neměl čas podle údajů z kamer.

25. Z výpovědi svědka [REDAKCE], syna zemřelé, je zřejmé, že obžalovaný věděl, že poškozená pravidelně venčí psa a kudy s ním v okolí místa bydliště chodí. Zároveň měl přehled o tom, jaké má směny v práci a kdy se zhruba vrací domů. Skutečnosti ohledně venčení psa v tomto

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

směru potvrzuje i svědkyně [REDAKCE], když uvádí, že poškozená chodila se psem a měla vytyčený okruh. Obžalovaný to věděl, chovala se tak, když tam žil. To potvrzuje i obžalovaný svou výpovědí.

26. **Svěddek** [REDAKCE] (č. l. 325-329) byl osobou, se kterou se obžalovaný setkal před policejní stanicí v [REDAKCE]. Svědek jel z práce a na místě zaparkoval. Když si všiml, že na něho mává muž, a když otevřel okénko, aby zjistil, co se děje, tak mu muž řekl „...udělejte, co vám chci říct a udělejte to hned, zavolejte na linku 158 a řekněte, že vrah [REDAKCE] čeká před policejní stanicí v [REDAKCE] a nikdo tady není...“. Nepřišlo mu to moc věrohodné, ale zároveň to nebylo na to, aby vystoupil a šel domů. Neprodleně tedy telefonoval z mobilu a přitom seděl v autě. Řekl to operátorovi a zůstal na místě, aby stále viděl toho muže, kdyby chtěl odejít. Na tom se domluvil s operátorem. Další komunikaci s mužem už neměl. Ten člověk mu přišel jako po traumatickém šoku nebo panické atace a táhl z něho alkohol. Ještě před tím, jak požadoval volání, tak od něho padlo něco v tom smyslu, volejte rychle, třeba jí můžou zachránit. Na místo přijela nejdříve Městská policie [REDAKCE]. Muž, když s ním mluvil, měl roztřesený hlas a huhlal, bylo mu špatně rozumět. Dále se mu třásl ruce.

27. **Strážník městské policie** [REDAKCE] (č. l. 1092-1095) potvrdil, že jim obžalovaný sám řekl, že manželku jednou bodnul. Svědek popsal, že přijeli před služebnu Policie ČR, kam je poslal operační. Přes jejich operačního sdělil, že se bude jednat o osobu, která měla napadnout někoho, pobodat, že ta osoba může být podezřelá, že bude mít u sebe nějakou zbraň, aby byli opatrní a že jsou vyjetí a nemají nikoho na obvodě, aby tam přijeli a posečkali s pánem, až přijede policie, která už byla zavolána, z okolních měst. Na místě před vchodem do obvodního oddělení, na schodech, byl přítomen obžalovaný. Zeptali se ho, jestli je pan [REDAKCE] a on jim říkal, že ano. Něco jim říkal a ptal se, jestli někdo zavolal první pomoc jeho manželce. Oni mu říkali, že to nevědí, že z obvodního oddělení tam nikdo není. S kolegou se rozhodli, že pojedou na místo události, které jim popsal. Přesvědčili se, zda u sebe nemá zbraň, dělali to na těch schodech, pohmatem se přesvědčovali. Pouta mu nenasazovali. Podle popisu jeli na uvedené místo z toho důvodu, protože nevěděli, kde policie je, protože ta jim řekla, že je vyjetá, ale nevěděli kam. Na místě už byla policie, záchranná služba. Takže se zase vrátili před obvodní oddělení policie a čekali na policii, která tam během chvilky přijela. Během toho jim obžalovaný řekl, že manželku jednou bodnul. Neříkal čím, a co se s nástrojem mělo stát. Jinak se choval normálně. Jenom byl trošku nervózní, když nevěděl, zda byla poskytnutá první pomoc jeho ženě. Zárok nenatáčeli, kameru vůbec neměli. V autě s ním jel kolega [REDAKCE]. Ten řídil a on byl s dotyčným v autě.

28. To, že obžalovaný doznal bodnutí manželky, uvedl kolega [REDAKCE] **strážník** [REDAKCE] (č. l. 1095-1096). Ten sdělil, že [REDAKCE] nějak po [REDAKCE] hod., kdy jim operační na městské policii oznámil, že je potřeba spolupracovat s Policií ČR a dojet k nim na obvod v [REDAKCE], že tam nikoho nemají a že se tam nachází člověk, který o sobě údajně tvrdí, že někoho napadl nožem, zranil nebo zabil. Měli tam dojet, že tam nikoho nemají a nějak ho zajistit. Když tam přijeli, pán čekal u vchodových dveří na policii. Budova byla celá zhasnutá, takže bylo vidět, že tam nikdo není. První, co bylo, že jim ještě vynadal, kde jsou takovou dobu, že tam čeká, že se nemůže na nikoho dozvonit. Zeptal se ho, jestli je ta osoba, co na sebe oznámila, že někoho napadl nožem. Řekl, že to je on. On to měl údajně oznámit, že tam čeká a že někoho napadl. Takhle tomu rozuměl z oznámení operačního. Vyzval ho, aby ukázal ruce, že je teda podezřelá osoba z ublížení na zdraví někomu jinému. Obžalovaný mu ukázal ruce. Na dotaz, co má po kapsách, že prý nic. Tak mu udělal povrchní kontrolu, jestli má u sebe zbraň. Pak se ho zeptal, koho napadl. Řekl mu, že manželku a že ji pouze jednou bodl. Říkal mu, že se to přeci nedělá a jestli tam volal záchranku. Tak na něho muž koukal, jestli tam záchranka ještě není. Řekl mu, že neví, kde to má být. Policie měla být vyjetá, ale neřekla jim kde. Ptal se pána, kde teda je údajně napadená osoba. Nebyl schopný ani pořádně říct, že to je kousek odsud, na schodech prý. On se ptal jaký, kde schody. Policie ještě neprijela, tak pána naložili do auta, aby jim ukázal, kde to je, když to nebyl schopný popsat. Zajeli tam a zjistili, že tam je natažená páska a že to je to místo činu. Záchranka tam stála. S pánem chvilku

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

počkali v autě a pak se ozvala policie, at' se vrátí na obvod a převzali si ho. Ještě ve vozidle s pánem mluvil. Říkal mu, že nějaký útok na ženy se nedělá a proč to teda udělal a on že ho manželka strašně zklamala, že se ho chce zbavit, že se chce rozvést a připravit ho o barák, který pracně stavěl nebo předělával, ale měl starost o paní, jestli to stihneme, jestli tam záchranka bude. Když viděl záchranku na místě, tak se tvářil spokojeně, že to je dobrý. Takže mu neříkal, že je paní po smrti. Vrátili se a předali ho policii. K dotazu, zda obžalovaný byl pod vlivem alkoholu, tento uvedl, že možná mírný závan byl cítit, ale jinak byl úplně v pohodě.

29. Další policista - **svědek** [REDAKCE] (č. l. 1101-1104), který obžalovaného přebíral od městské policie, potvrdil, že mu obžalovaný v průběhu zákroku říkal, že nůž, který měl použít, někam zahodil a nevěděl kam. Nepamatuje si, zda říkal, co se mělo stát. K události uvedl, že slouží v [REDAKCE] jako policista a byl zařazen na oddělení hlídkové služby, kdy v radiostanici slyšel, že našli v [REDAKCE] kolegové zemřelou, přičemž měla být zavražděná a pan [REDAKCE] se šel přihlásit na obvodní oddělení do [REDAKCE], kde vzhledem k personálnímu stavu žádná stálá služba nesloužila, takže se tam neměl komu přihlásit. S operačním důstojníkem se domluvil, jelikož tam posílal kolegy ze [REDAKCE], že z [REDAKCE] tam bude asi rychleji. Jel tam. Byl první u obvodního oddělení. Zemřelou neviděl vůbec, na místě činu nebyl. Pan [REDAKCE] už tam taky nebyl s tím, že svědek, který tam byl poblíž obvodního oddělení, tak řekl, že nastoupil ke kolegům z městské policie [REDAKCE] do auta a odvezli ho, neví kam. Takže přes operačního důstojníka vykomunikoval to, aby kolegové z městské policie přijeli před obvodní oddělení [REDAKCE], kde provedl zadržení pana [REDAKCE]. Toho vyzval, aby vystoupil z auta, což uposlechl. Nasadil mu pouta, tuší, že dozadu. Pán měl nějaké zdravotní problémy, myslí, že s rukou nebo s ramenem, takže k tomu přihlíželi. Následně uvedl, resp. se nějakým způsobem doznal k tomu skutku, přičemž on se ho dotazoval, kde je vražedná zbraň. On říkal, že jí někam zahodil. Nedokázal úplně přesně specifikovat kam. Nepamatuje si, zda říkal, co se mělo stát. Ví, že tam řešili nález nože, ale nebylo to možné. Pán nedokázal úplně přesně specifikovat, kam ho zahodil a vzhledem k tomu, že byla tma a jich tam bylo, kolik bylo, tak kolegové se po noži koukali, ale myslí, že ten večer ho ani nenašli. Netuší, jak to pak dopadlo. S obžalovaným prováděli úkony na obvodním oddělení [REDAKCE] a následně ho vezl do policejní cely do [REDAKCE]. Myslí, že s ním byli i na nějakém lékařském vyšetření. Svědek k dotazu uvedl, že si nevzpomíná, že by tam obžalovaný zvracel krev nebo krvácel. Asi by si tohle pamatoval, takže nic takového se nedělo. Bylo to standardní vyšetření před umístěním do policejní cely vzhledem k tomu, že pán uváděl nějaké zdravotní problémy, tak si myslí, že eskorta probíhala stoprocentně, protože na cele by mu ho nevzali bez lékařské zprávy, resp. potvrzení lékaře. Bylo řečeno poučení ve vztahu k tomu, proč je zadržený, bylo řečeno, že je zadržen dle trestního řádu pro podezření ze zvlášť závažného zločinu vraždy. To mu řekl on, když ho poučoval na místě, proč ho omezuje na osobní svobodě. Pán se mu zdál apatický. S kým měl službu, si bohužel nepamatuje, protože k nim chodí na praxi začínající policisti a kolikrát se mu stane, že má v autě pokaždé někoho jiného. Myslí si, že to byl nějaký kluk před základní odbornou přípravou, toho kolegu od té doby neviděl. Myslí si, že situace se nenahrávala, možná ano, ale ten kamerový záznam hledal a už ho nenašel. Střídají si tam dvě, tři služební kamery a prostě bohužel ten kamerový záznam vždycky chtějí až po nějaké době. Kolegové z kriminální policie uváděl, že záznam nenašel, nebyl schopný ho dohledat. K dalším dotazům svědek uvedl, že obžalovaný si stěžoval při poutání na bolest ramene. Ted' neví, jestli levého nebo pravého. I špatně chodil. Uváděl nějaký zdravotní komplikace. Nicméně to všechno pak už řešil s výjezdem SKPV, který se dostavil na místo. Určitě pána předával stále službě na policejních celách. Co se děje při přímém umístění na policejní cely, než jde za dveře, tak to on neví, protože tam s ním jde asistent dozorců služby. Na policejní cely už on nechodí. Nikde není stanovené, jak dlouho by se měly uchovávat záznamy z kamery, jelikož těch kamer je málo, tak když si jí vezme jiný kolega, on ten záznam nestáhne, což taky není nikde napsané, že by ho měl stahovat nebo jakým způsobem by ho měl stahovat, tak ten záznam se přemaže, když se nahrávají další služební zákroky. Paměť kamery je 60 GB. Obžalovaný byl pod vlivem alkoholu, jak hodně není schopný říct. Prováděla se u něj dechová zkouška a je si prakticky jistý, že s pozitivním výsledkem, ale neví kolik. Dechovou zkoušku provádí pokaždé. Už jenom pro to, že když je

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

zadržený pod vlivem alkoholu, tak je nutné lékařské vyšetření před umístěním do policejní cely. Nepamatuje si, že by z pána cítil alkohol nebo že by byl nějak namol, že by to poznal hned. Nevzpomene si, jestli říkal, když ho přebírali od městské policie, od strážníků, co se mělo stát nebo co měl učinit. Tohle by spíš směřoval na kolegy z SKPV, kteří přijeli, protože pána vyložil jenom z auta a odvedl ho 10 metrů na obvodní oddělení. Pak ho vezl on jako eskorta po dokončení různých úkonů s kriminalistickým technikem, s prvotním podáním vysvětlení. Myslí si, že v řádu několika hodin ho vezl on. Ví, že pán se tam fotil, oblečení. Potom to zase řešili oni. K tvrzení obžalovaného svědek uvedl, že si nepamatuje, že by za obžalovaným šel na záchod. Je možné, že na záchodě byl. Rozhodně u něho neviděl žádnou krev. Kdyby viděl nějakou krev, tak by i tak jednal. Byl v práci, nikam nespěchal. Rozhodně nemá potřebu někoho nějak trápit, ať je obžalovaný nebo ať tam měl spáchat cokoli. Služebních zákroků od té doby měl vyšší desítky i s použitím spousty donucovacích prostředků, není schopen si pamatovat jakýkoliv služební zákrok.

30. **Svědek** [REDAKCE] (č. l. 300-307, 1052-1054), který byl umístěn na vazbě s obžalovaným, podrobně popisoval, jak obžalovaný upravoval vyprávění o konfliktu s manželkou, jak nelitoval její smrti, neustále přižívoval až mánii o její nevěře, že si smrt zasloužila. Za celou věc dával vinu svému synu [REDAKCE], který měl zapříčinit jeho vykázaní z domu a měl se vyjádřit, že za to dostane [REDAKCE] do vězení. Když jich bylo na cele více, obžalovaný se choval normálně. Jediné, co ho v tu dobu zarazilo, bylo, že vzhledem k tomu, co se stalo, tak mu byl divný postoj k tomu, že byl veselý, smál se a takový věci. Mluvil pořád o tom případu, ale neřekl, nic kladného o svoji rodině. Když pak později byli na cele jen sami dva, chování obžalovaného se docela hodně změnilo. Začal být hodně agresivní, výbušný kvůli opravdu banalitám, kvůli drobnostem. Začal věčně nadávat na svoji rodinu, zejména na svoji manželku. Obžalovaný se mu třeba zmiňoval o tom, jak chce hodit vinu na svého syna, že hlídal nebo kontroloval svoji manželku, kde je, že ji sám osobně hlídal, taky pomocí kamer, které jsou ve městě různě a zmiňoval se i o kamerách, které mají na domě, že má přehled, kde je a že jí sledoval. Obžalovaný taky nadával na tchána, že mu měl dát přes držku dávno, protože mu dával za vinu, jak se jeho syn chová k němu, že to je vina tchána. Co se týče jeho zranění, to mu taky došlo až potom, když byli na cele sami dva. Začal si toho všimnout i před tím. Říkal, že nemůže pořádně stisknout pravou ruku nebo že se nemůže pořádně hýbat. Pak když mu začal říkat, že tam běžel po schodech a takový věci, tak si svědek zpětně uvědomoval, že když se obžalovaný na cele nekontroloval, tak dělal normální pohyby. I v pravé ruce měl sílu. Když na to myslel, tak to dával najevo. Když se na to nesoustředil, tak tam nic nebylo. Jak říkal ohledně toho, jak měl oteklou ruku z toho, jak ho syn tloukl do ruky, že měl ruku za krkem nebo vzadu na hlavě, ale pak se mu prořekl, že tu oteklou ruku, už měl před tím, protože když dostal do ruky výpovědi, tak mu říkal, že si asi [REDAKCE] myslěla, že jde na ní s pěstí, jak měl ruku oteklou ještě před tím, než došlo k tomu konfliktu se synem. Došlo mu, že už to měl a takhle toho jenom využil proti synovi. Ze začátku říkal, že to neudělal, že se potkali s manželkou náhodou. Pak teprve začal postupem času říkat, že ho vyhodila z baráku, že na něho podala trestní oznámení za to, že jí týral a takový věci, že jí sledoval, hlídal ji, kam jde, jestli někoho má. To už se svědkovi zdálo divný, že se začal o věc zajímat. Postupem času obžalovaný začal jakoby trochu říkat něco jiného, než co říkal na začátku. Třeba v tom smyslu, že nevěděl, že chodí manželka takhle se psem, když přijede z práce. Potom z něj vypadlo, že věděl, že takhle s tím psem chodí. Věděl, v kolik přijíždějí z práce. Věděl všechno. To už nesouhlasilo s tím, co mu říkal na začátku. Podle toho, co obžalovaný říkal, mu došlo, že důvod byl ten, že ho vyhodila, nechtěla ho vyplatit a přitom obžalovaný, kdyby přistoupil normálně na rozvod, tak by mohl požádat o nějaké peníze a mohlo se to vyřešit normální cestou. Jenomže obžalovaný se chtěl pomstít. Říkal, že se s ní chtěl jenom potkat, že kdyby jí obejmul, že by to vzala zpátky, že by jí nějak přesvědčil, že je v tom dobrý, že chodil v práci na nějaká psychologická školení, že je v tom dobrý, že umí každého přesvědčit, že to umí tak podat, že každý uvěří tomu, co on řekne. Také mu říkal, že někde na penzion nebo kde, že si tam vzal nějaký nůž, že se mu líbil, že si vzal a že ho vozil v autě. V ten večer, co se to stalo, tak mu říkal, že chtěl jít na hřbitov, že chtěl vzít urnu tchána, chtěl vysypat popel, hodit urnu u něho na zahradě a že si chtěl s [REDAKCE] jenom promluvit, aby to vzala zpátky, že jí chtěl nějak donutit k tomu nějakým způsobem, že je v tom dobrý. Pochopil z jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

slov, že jí chtěl vystrašit, ale taky mu původně říkal, že jí potkal náhodou, pak z něj vypadlo, že věděl, že tam tudy chodí se psem. Ze začátku říkal, jak se za ní rozeběhl, že jí dohonil na schodech a že mu ten nůž spadl a on ho sebral, tak ona ho chytla a že jí nůž vytáhl z ruky. To mu nesedělo s tím, když mu ukazoval fotky jeho oblečení a všechno mu ukazoval. Ještě obžalovanému říkal, že kdyby ten nůž jen vytáhl, že by nemohl být takhle od krve. Bylo vidět, že neví, co na to má říct, protože mu ještě říkal, že je to jako logický, že když měl na sobě krev, na botách, na ruce, že to nemohlo být jenom z toho, že jí řízl do prstu. Potom ještě říkal, že mu ten nůž tam vypadl, že mu spadl na zem. To mu taky říkal, že to je nesmysl, že by jí napadl někde jinde a nebyla by tam nikde ani kapka krve vzhledem k tomu, že mu ten nůž měl upadnout na zem a nic by tam nebylo. Pak dokonce připustil i tu variantu, že byl v takovém rozčilení, že by si to ani nepamatoval. Pak nakonec říkal, že bude tvrdit, co řekl ve výpovědi. Co se týká ještě toho napadení, tak pořád mu říkal, že nebyla nalezena zbraň, ten nůž, takže se musí řídit, co on řekl, co namaloval. Když mu pak řekl, jak si může být jistý, že vražednou zbraň nemají, tak mu na to řekl, že by o tom musel vědět nebo jeho advokát. Tak mu říkal, že ne, že když to advokát nezjistí sám, že to policie říct nemusí. Najednou na něm bylo vidět, že z toho má obavy, protože nevěděl, jestli se ta zbraň našla nebo ne. Jednou mu třeba říkal, že sebral nůž a utekl. Před tím zase říkal, že ho tam zahodil. Takže tam byly takové rozpory v tom, co říkal.

31. Soud měl dispozici protokol o ohledání místa činu (č. l. 9-23) včetně plánu a fotografií. Prověrka výpovědi obžalovaného na místě je na č. l. 97-106 spisu a byla provedena dne 03. 03. 2023 (mezi prvním a druhým výsledkem obžalovaného). Obžalovaný ozřejmil trasu, po které se měl pohybovat do doby, než se setkal s manželkou. Samotný průběh zranění poškozené popsal odlišně od prvního výsledku. Připustil pouze pořezání jejích rukou, když chytla čepel nože a on zatáhl. Při konfrontaci s prvním výsledkem, kde doznává bodnutí, se vyjádřil, že si to nepamatuje. Nikdo ho k takové výpovědi nenutil a neví, proč to řekl. Součástí spisu jsou záznamy o dechových zkouškách na alkohol (č. l. 114) provedených u obžalovaného, kdy dne [REDACTED] 2023 v čase [REDACTED] u něho bylo zjištěno 1,04 promile alkoholu a v čase druhého měření [REDACTED] 2023 v [REDACTED] 0,58 promile alkoholu.

32. Dopisy obžalovaného vyšetřovateli, popř. státnímu zástupci jsou založené ve spise na č. l. 191, 198-203, 206, 209, 213, 215, 283, 789-793, 865, 867, 872-881.

33. Soud měl dále k dispozici protokol o ohledání věci (č. l. 26-36) - těla zemřelé [REDACTED] v rámci pitvy včetně fotodokumentace. Na č. l. 58-75 spisu se nachází protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků - auta, které používal obžalovaný, včetně dokumentace, v němž byly zajištěny i biologické stopy. Protokol o prohlídce těla obžalovaného je na č. l. 89-96, rovněž včetně fotodokumentace, kdy u obžalovaného byly zajištěny zde uvedené stopy. K prohlídce došlo [REDACTED] 2023 v [REDACTED] hod.

34. Pokud jde o časový sled ve vztahu k záznamům kamer a volání na policii, **kamerový záznam z [REDACTED] [REDACTED] (č. l. 556)** - obžalovaný prochází ulicí ve [REDACTED] hod. po chodníku. Proti němu jde prostředkem ulice cizí muž. Ve [REDACTED] hod. přijela do domu poškozená [REDACTED] se synem. Ta v čase [REDACTED] vychází se psem. V čase [REDACTED] běží od místa činu samotný pes. V čase [REDACTED] od místa činu běží ulicí osoba, v níž byla později zjištěna [REDACTED]. **Dle záznamu volání na linku 155** (CD na č. l. 665, přepis rozhovoru na č. l. 666-667) svědkyně [REDACTED] volá v čase [REDACTED] na tuto linku a ohlašuje nález poškozené, když před tím běžela pro telefon domů. **Záznam z kamery ZZS [REDACTED] kraje** (č. l. 561-567 včetně fota a plánu, CD č. l. 569) zachycuje pravděpodobné vozidlo obžalovaného, zde projíždí ve [REDACTED] hod. od parkoviště před nemocnicí směrem na část [REDACTED]. Byť je na záznamu uvedeno, že stejné vozidlo se v čase [REDACTED] vrací opačným směrem, dle soudu to není ze záznamu patrné a vyvrací to i sám obžalovaný na č. l. 1112, když cestu ve [REDACTED] hod. potvrzuje. Podle **kamerového záznamu před OO Policie [REDACTED] (č. l. 529-536)** obžalovaný přichází ke služebně ve [REDACTED] hod. (č. l. 529), ve [REDACTED] hod. přichází od vozidla svědka [REDACTED], který následně volá na linku 158 v čase [REDACTED].

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

Tento záznam byl před soudem pouštěn (CD č. l. 661, přepis č. l. 662), kdy se svědek [REDAKCE] v telefonátu zmiňuje, že vrah [REDAKCE] čeká.

35. Z opatřeného **odborného vyjádření z oboru biologie - genetiky** (č. l. 476-484) vyplývá, že krevní stopy obsahující DNA poškozené byly nalezeny na levé nohavici v prostoru holeně a stehna a u pravé přední kapsy kalhot obžalovaného, a také na špičce pravé boty a nártu levé boty a spodní části zipu bundy obžalovaného. Nebyl zaznamenán žádný výskyt DNA třetí osoby.

36. Ve věci byl vypracován znalecký posudek z oboru elektroniky - kontroly počítače, telefonů (č. l. 415-438), z nichž byla stažena data. Z výsledků **odborného posouzení dat ze zajištěné elektroniky** (č. l. 439-468) patřící jednak obžalovanému a jednak poškozené byly mimo jiné získány poznatky o tom, že obžalovaný [REDAKCE] v době od [REDAKCE] 2023 do [REDAKCE] 2023 zasílal poškozené SMS jejichž obsahem jsou milostná vyznání, prosby o zrušení vykázaní ale i hrubé urážky a vulgarity. Obžalovaný také v internetových vyhledávačích nedlouho před spácháním žalovaného trestného činu navštívil stránky, které se týkaly problematiky trestného činu ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky, trestu za ublížení na zdraví, duševní poruchy, testování zaměřeného na problematiku toho, zda je někdo psychopat, smrtelného účinku alkoholu, vraždy a trestu. Vyhledal také stránky, na kterých byla nabízena k prodeji mačeta EXTOL Premium 40 cm, která velkou měrou odpovídá nákresu nože, kterým dle jeho tvrzení měla být napadena poškozená, a který v první fázi prověřování skutku vyhotovil sám obžalovaný [REDAKCE].

37. Ve věci byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství** (č. l. 367-369, 375-377), k němuž byli znalci vyslechnuti u hlavního líčení (č. l. 1064-1067). Z posudku vyplývá, že poškozená [REDAKCE] utrpěla celkem 10 bodných až bodnořezných poranění trupu, pravé horní končetiny a pravé dolní končetiny, kdy bodné rány č. 1, 2 a 3 odpovídají jednomu bodnému kanálu, kde vbod - rána č. 1 se nacházel pod bradavkou levého prsu, výbod - rána č. 2 na dolní ploše levého prsu ve vnitřním dolním kvadrantu a na to navazující vbod - rána č. 3, kde bodný kanál končí v podkoží břišní stěny vlevo. Od vbodu - rána č. 4 odstupuje bodný kanál směrem ke střední čáře téměř vodorovně a v jeho průběhu došlo k přetěti konce 8. žebra a průbodu závěsu sestupného tračníku tlustého střeva. Vbod - rána č. 5 proniká břišní stěnou do dutiny břišní a dále mezi kličky tenkého střeva. Od vbodu - rána č. 6 odstupuje bodný kanál směrem ke střední čáře a dolů do břišní dutiny. V průběhu bodného kanálu došlo k přetěti 10. žebra vpravo, k průbodu pravého jaterního laloku a průbodu závěsu příčného tračníku tlustého střeva. Rány č. 7 a 8 odpovídají průbodu pravé paže, kdy vbod č. 7 se nacházel na zadní straně paže a výbod č. 8 se nacházel na přední ploše paže. Bodný kanál probíhal shora dolů a zezadu dopředu. V průběhu bodného kanálu došlo k poranění svaloviny paže. Rána č. 9 je povrchová laločnatá řezná rána pravého kolene. Rána č. 10 je hluboká bodnořezná rána, v jejímž průběhu došlo k přetěti holenní i lýtkové kosti vpravo a přilehlé svaloviny. Na dlaňových plochách obou rukou pak byly zjištěny vícečetné povrchové i hluboké řezné rány odpovídající sebeobranám proti útoku ostrým nástrojem. Dále byla zjištěna nedokrevnost všech orgánů při zakrvácení dutiny břišní a pravé hrudní dutiny. Z chorobných změn byla zjištěna povšechná ateroskleróza jen lehkého stupně. Tato chorobná změna se nijak nepodílela na smrti [REDAKCE]. Bezprostřední příčinou smrti byl šok z nadměrných krevních ztrát při bodném poranění jater a závěsů tlustého střeva. Pokud jde o mechanismus vzniku jednotlivých poranění, bodné rány odpovídající vbodům - ranám č. 1, 4, 5, 6, 7 vznikly působením tlaku o velké intenzitě (při hodnocení malá - střední - velká) na ostrý hrotnatý nástroj v jeho podélné ose. Rány č. 1, 2 a 3 vznikly jedním průbodem levého prsu a rány č. 7 a 8 vznikly jedním průbodem pravé paže. Řezná rána č. 9 na pravém koleni vznikla tahem a tlakem střední intenzity na ostrý nástroj. Bodnořezná rána č. 10 pravého bérce vznikla působením tlaku o velké intenzitě na ostrý, hrotnatý nástroj v jeho podélné ose a jeho následným tahem velkou intenzitou. Řezné rány na dlaňových plochách obou rukou vznikly tahem a tlakem velké intenzity ostrého nástroje při sebeobranách pokusech poškozené [REDAKCE] před napadením jinou osobou ostrým hrotnatým nástrojem. Dle charakteru a lokalizace zjištěných poranění lze usuzovat, že výše uvedená bodná, bodnořezná

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

a řezná poranění si poškozená nemohla způsobit sama sobě. Jednalo se o bodná, bodnořezná a řezná poranění typická pro fyzické napadení poškozené [REDAKCE] jinou osobou pomocí pevného, ostrého hrotnatého nástroje. Všechna výše uvedená poranění vznikla zaživa, několik minut před nástupem smrti. K přesnému pořadí vzniku jednotlivých poranění se nelze z pouhého pitevního nálezu blíže vyjádřit. Dle rozvoje posmrtných změn zjištěných při pitvě těla zemřelé a dle okolností zjištěných na místě nálezu těla ohledávajícím lékařem, lze usuzovat, že ke smrti došlo dne [REDAKCE] 2023 kolem [REDAKCE] hod. Zjištěná poranění byla smrtící pro jejich všeobecnou povahu. Smrti nebylo možné zabránit žádným způsobem.

38. **U hlavního líčení** znalci odkázali na svůj posudek a k dotazu, zda lze rozlišit pořadí poranění, když některá byla vedena do hrudníku a některá byla vedena na koleno, lýtko, uvedli, že šlo zranit nejdřív nohy a pak dát rány do hrudníku, že by šlo jen o odhady a spekulace. K dalšímu dotazu, zda se z toho dá usoudit na charakter útočného předmětu, který tam byl, z hlediska jeho tvaru, velikosti, znalec uvedl, že to mohl být nůž s poměrně silnou čepelí vzhledem k tomu, že na dolní končetině, na bérce došlo k přetěti kostí, tzn. poměrně kvalitní nůž. K délce čepele se přesně nelze vyjádřit. K dotazu, zda by něco z toho, co uváděl, svědčilo, že by byly použity dva rozdílné útočné předměty, znalec sdělil, že teoreticky je to samozřejmě možné, ale že by svědčilo něco, že by to bylo rozdílné, to ne. K dotazu státního zástupce, zda se směr bodných kanálů dá vysvětlit nějakými pohyby poškozené, znalec uvedl, že určitě, protože poškozená se aktivně útoku bránila, tzn., vzájemná poloha poškozené a útočníka se v průběhu útoku neustále měnila. K dotazu, zda tam svědčí něco o přehmatávání nože, podhmatem, nadhmatem, znalec sdělil, že k tomu se nedá vyjádřit. Spíš může spekulovat o tom, že některé rány na dolních končetinách mohly vzniknout až v době, kdy už poškozená byla na zemi. K dotazu, zda vzhledem k elasticitě tkáně by se znalec mohl vyjádřit k maximální šíři toho nástroje, tento uvedl, že těžko, protože bodné kanály byly různě dlouhé, tzn., pokud máme klasický tvar nože, kdy se čepel rozšiřuje směrem k rukojeti, délka bodné rány na kůži závisí na tom, která část toho nože vnikla do těla. Byly tam rány bodnořezné, tzn., některé rány vznikly tahem nástroje. V tom případě se vůbec k šířce čepele opravdu nelze vyjádřit. K dotazu, zda na dlaních poškozené bylo nějaké škrábnutí, jenom něco mělkého, uvedl, že řezné rány na dlaňových plochách obou rukou byly různě hluboké, tj. od ran, které pronikaly až ke kostem, tak tam byly i povrchové rány. Pokud je na mysli jenom škrábnutí hrotem nože, že by to proniklo jenom pokožkou, tak při okrajích těch ran, tzn. tam, kde ten nůž vniká do tkáně, tak ano, tam většinou na začátku u jednoho i druhého úhlu řezné rány může díрка vzniknout. K dotazu obžalovaného, že rána č. 1, 2, 3, tzn. na prsu, vbod je 4 cm, výbod 2 cm, další do kůže je 1,6 cm, jak by to bylo možné udělat, znalec sdělil, že tam vznikají kožní řasy, takže tam bohužel nástroj, když proniká nerovnoměrným útvarem jako je ženský prs a neví se, v jaké to bylo poloze, mohou tam vznikat různě kožní záhyby, řasy a bodná rána může být různě dlouhá bez ohledu na to jaký je tvar čepele nože. K dotazu, zda si myslí, že může být 4 cm a dole 1,6 cm, znalec uvedl, že jistě, může se to udělat nožem čtyřcentimetrovým. K dotazu, jakou měl nůž špičku nebo byl rovný, znalec uvedl, že byl ostrý, tzn., ten nůž šel do špičky. K dalšímu dotazu, že ve zprávě je napsané, že nůž do břicha, tj. rána č. 5, měl jednu stranu tupou, druhou ostrou a rána č. 6 byly obě strany ostré, kdy znalec se zeptal, zda má obžalovaný na mysli úhly, ten odpověděl ostří nože, znalec řekl, že ano, u bodných ran se popisuje tvar úhlů, kdy ostrý úhel vzniká většinou tam, kde je ostrá hrana toho nástroje a tupý úhel na hřbetu, kde je hřbet tupý, ale tak jednoduché to není, protože to taky závisí na štěpitelnosti kůže, tzn., pokud řezná rána, resp. vbod, probíhá ve směru elastických vláken, tudíž štěpitelnosti kůže, tak oba dva úhly mohou být ostré, i když je to způsobeno pouze jednobřitým nástrojem. K dalšímu dotazu obžalovaného, zda se dá z těchto zranění, z četnosti, játra a závěsu tlustého střeva říci, jak si od doby poranění do smrti, jak dlouho to mohlo trvat, než zemřela poškozená na vykrvácení, znalec odpověděl, že několik minut, ale jestli to bylo 5 minut nebo 10 minut nebo 15 minut, k tomu se nelze blíže vyjádřit.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

39. Znalci byl zároveň předsedou senátu předestřen nákres nože předložený obžalovaným (č. l. 985, 986) s tím, zda je na základě nákresu možné říct, zda zranění mohla být způsobena takovým nástrojem, příp. to něco vylučuje. K tomu znalec uvedl, poranění na trupu a horní končetině, ten průbod prsu, tímhle nástrojem nemohlo vzniknout. Teoreticky by tímto nástrojem mohlo být způsobeno poranění na bérce, tzn., kde došlo k přetěti kostí, ale i to velice asi s menší pravděpodobností, než že by to bylo způsobeno hrotnatým nástrojem. K dotazu, že obhajoba obžalovaného byla taková, že on to neudělal, protože měl sekáček, jak byl na nákresu, a že podle jeho názoru některé rány musely být způsobeny nožem, který měl charakter, co on usoudil dle posudku a nakreslil zakončení nože, zda se k tomu znalec může vyjádřit, tento sdělil, že jak již uvedl, délka poranění bodných na kůži nezávisí jenom na tvaru čepele nože, ale i na tom, jak byla ta kůže v daném okamžiku, kdy nuž pronikal kůží, napnutá, příp. jestli tam vznikly nějaké kožní řasy a kožní záhyby. Takže na základě toho se tvar toho nástroje nedá vůbec odhadnout. Pokud v jeho 25leté zkušenosti útočník má k dispozici takový sekáček, tak nedochází ke vzniku bodných poranění, ale poranění sečných a ta mají úplně jiný charakter než poranění, která zjistili a navíc většinou je ten útok vedený vůči hlavě a nikoliv vůči trupu. Končetiny, jak již uvedl, to ano, to by teoreticky bylo možné.

40. Na obžalovaného byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie** (č. l. 385-412) znalci MUDr. Jaroslavem Tržickým a PhDr. Jindřiškou Lejskovou, kteří byli k posudku vyslechnuti i u hlavního líčení (č. l. 1060-1062, 1062-1064). Způsob obhajoby zcela odpovídá osobnostní struktuře obžalovaného. Znalec psychiatr uvedl, že obžalovaný v minulosti netrpěl, ani netrpí žádnou duševní poruchou, nebyla u něho zjištěna žádná forma závislosti. Obžalovaný je schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a byl schopen své jednání ovládat. Jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti v době, kdy se měl dopustit trestné činnosti, byly v plné míře zachovány. Zjištěná opilost prostá lehkého stupně neměla z forenzního hlediska na jeho jednání žádný podstatný vliv. Nejednalo se o žádnou formu patologické opilosti. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě pro společnost nebezpečný. Obžalovaný je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení a je schopen se náležitě hájit. Znalkyně psycholožka dospěla k závěru, že u posuzovaného nebyla zjištěna duševní choroba, jedná se u něho o výrazně disharmonicky a anomálně strukturovanou osobnost, která je však integrována ve většině podstatných znaků. Emotivita posuzovaného je povrchní, málo rozvinutá a nevyzrálá, egocentrická, s rysy pithiatickými, s výrazně sníženou schopností empatie, schopnost sociálního kontaktu je nedostatečně rozvinutá, zaměřená jen na nejbližší okolí. Jsou přítomny známky vyšší dráždivosti, výrazný sklon k impulzivní i agresivní reakce v zátěži a tendence své jednání racionalizovat a případně vytěšňovat. Intelektové schopnosti jsou rozvinuty v pásmu vyššího nadprůměru, nebyly zjištěny specifické znaky, které by mohly svědčit pro organické postižení centrální nervové soustavy. Úroveň verbální inteligence ještě mírně převyšuje neverbální složku intelektu. Slovní projev je velmi dobře rozvinutý, není nijak narušena paměť a těchto předpokladů (verbální složky intelektu) v interakci s okolím bohatě využívá. Celkově dosahuje úrovně nadprůměrné dospělé osoby. I když jsou rozumové schopnosti v pásmu nadprůměru, oproti dominujícím negativním osobnostním rysům nejsou dostatečným korektivem pro jeho jednání, naopak je zneužívá při absenci pocitu provinění ke konstruování falešné reality ve svůj prospěch. Na zátěžové situace, i subjektivního rázu, reaguje obžalovaný výrazně impulzivně, bez ohledu na možné následky svého jednání. Zjištěná hierarchie hodnot odpovídá obvyklému populačnímu vzorci, není přítomno vyšší materiální zaměření, zároveň však není přítomno výraznější altruistické zaměření a širší sociální přesah hodnot (užitečnost pro společnost). Z jeho dalších výpovědí je však zřejmé, že nejvyšší hodnotou obžalovaného je vlastní ego a životní prožitky s tím související (vlastní úspěch, kontrola nad druhými a jejich podrobení, odmítání situací, kde není schopen kontrolu vykonávat). Schopnost sociálního kontaktu je nedostatečně rozvinutá, zaměřená jen na nejbližší okolí, kdy v důsledku své struktury osobnosti je jen obtížně schopen citové a dlouhodobé vztahy a vazby navazovat a udržovat. Dřívější proklamovaný vztah k vlastním synům je rovněž vyznačen plochostí, bez hlubších subjektivních

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

prožitků, dokonce v době vypracování posudku přenesením odpovědnosti za problémovou situaci a vztah s manželkou na ně, (především syna [REDAKCE]) a další blízké (tchán, tchyně. Tyto vztahy se jeví aktuálně již zpřetrhány, ve vnitřní obraně tuto skutečnost racionalizuje (vždy se chovali všichni vůči němu špatně) a na sociální vztahy již pravděpodobně rezignoval. U obžalovaného nebyla zjištěna patologická motivace plynoucí případně z duševní choroby, která nebyla zjištěna. Z psychologického hlediska se jedná o motivaci hrubě egocentrickou, která mu měla poskytnout satisfakci za subjektivně utrpěná příkoří. Prognóza resocializace obžalovaného se jeví méně příznivá pro výrazně disharmonickou strukturu osobnosti, nedostatek racionální korekce, absenci sebereflexe, nebyla zjištěna ani věrohodná míra lítosti.

41. **U hlavního líčení znalec MUDr. Jaroslav Tržický k otázkám uvedl,** že protialkoholní léčení není navrhováno vzhledem k tomu, že při vyšetření u obžalovaného nezjistil syndrom závislosti. To, že obžalovaný uvádí, že vypije třeba 10 piv, to ještě o závislosti nemusí vůbec nic vypovídat. Když byl obžalovaný vyšetřován, protože byl ve vazební věznici, tak byl střízlivý. Nebyly tam patrné žádné abstinenci stavy, obžalovaný je ani neuváděl v předchozím období. Je konzument alkoholu, ale to není důvod pro případné uložení jakékoliv léčby, protože obžalovaný znal účinky alkoholu na svůj organismus, na své jednání a nemá problém s tím nepít, zřící se ve střízlivém stavu alkoholu. Takže není důvod z psychiatrického hlediska ukládat jakékoliv léčebné opatření. K dotazu, že když je uváděno, že obžalovaný denně vypije 5 piv a ve volných dnech víc jak 10 piv, zdali je to nějaká patologická stránka osobnosti nebo je to běžná součást, znalec uvedl, že konzumace 5-10 piv samozřejmě může vést k rozvoji závislosti, ale je to silně individuální. Záleží na osobnosti člověka, na jeho zdravotním stavu, na jeho metabolismu a jaký vliv má alkohol na jeho fungování ve společnosti, v práci apod. Obžalovaný byl zaměstnán, v posledních několika letech nedostal výpověď. Měl řidičský průkaz. Na záchytné stanici nebyl. V podstatě lze říci, že alkohol, pokud ho v této míře konzumoval, by se dal označit jako riziková konzumace, která by mohla časem vést k rozvoji závislosti, ale zatím nejsou žádné příznaky, projevy, které by aspoň částečně vzbuzovaly podezření na závislost. V závislosti se musí zkoumat i to, jak člověk funguje. Jsou lidi, kteří pijí 3 piva denně, ale mají problémy v práci, v partnerských vztazích, v komunikaci, dopouštějí se přestupků, trestných činů pod vlivem alkoholu. To u obžalovaného nikde nebylo zaznamenáno. K dotazu jak naměřené hodnoty alkoholu a prožité trauma mají vliv na paměť, příp. může naměřená hodnota způsobit tzv. alkoholové okno, znalec sdělil, že naměřená hodnota 1,4 byla zjištěna asi 2 hodiny po té, co se měla událost stát. Takže za předpokladu, že alkohol obžalovaný nekonzumoval po té, co se měl stát incident, to by zase změnilo situaci, on jim uváděl, že na kuráž pil rum v autě, takže je to věrohodné, že byl pod vlivem alkoholu, ale hodnota nepřekročila 1,5 ‰, tj. z forenzního hlediska by to mohlo být na ovládací schopnosti maximálně nepodstatný vliv. Člověk, který je ve stavu 1,5 ‰, notabene člověk, který je zvyklý konzumovat alkohol, tak v podstatě se chová normálně a mnohdy ani okolí na něm nepozná, jestli je pod vlivem alkoholu. Alkoholické okénko se objevuje až při podstatně vyšší konzumaci, podstatně vyšším opojení, tzn. při těžké opilosti, tj. 2 a více promile, ale zase musí být splněno několik věcí. Alkoholická okénka vznikají tehdy, kdy po dané opilosti, nebo po nějakém aktu člověk usne, probudí se a nepamatuje se. Pakliže kontinuálně byl při vědomí, tzv. nespál, tak se vyskytují naprosto výjimečně, jenom v případě marginálně kritické koncentraci alkoholu. Vliv na paměť alkoholické okno nemá. To je jenom zpětné nepamatování si. V tu chvíli, kdy jakýkoliv člověk něco koná, tak je při vědomí, tzn., uvědomuje si, co dělá, může si uvědomovat následky, ale potom zpětně si je nepamatuje. Z popisu obžalovaného, aspoň jak uváděl v jednotlivých výpovědích, které se liší, jak uváděl znalci, tam byla zachována kontinuita, nebyly tam žádné mezery. Alkoholické okénko se projevuje tak, že se tam ztrácí chronologie, tzn., neví, kdy něco začalo, neví, že něco vzniklo a je tam ostrůvkovitá amnézie, tj. jako když se natočí film a vystříhá se a slepí se dohromady, tak nedává souvislost, ale v danou chvíli, i ve stavu těžší opilosti, je člověk mnohdy schopen své jednání ovládat a rozpoznávat. Rozpoznávací schopnosti bývají snižované až úplně nakonec. Ovládací schopnosti alkoholem snižované mohou být, ale ne v tomhle případě. Z forenzního hlediska naprosto nevýznamné. K dalšímu dotazu, zda může traumatická událost

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

pro danou osobu v prvotní fázi znamenat nějakou amnézii, že si událost nepamatuje a může následně nastat prozření, pamatování si, opětovné nastolení prožitku znalec uvedl, že se vyskytuje tzv. akutní stresová reakce, kdy na základě nenadálého nebo silně traumatizujícího, příp. výrazného prožitku, který má vliv na emoce, se může vyskytnout amnézie. Amnézie má příčinu v tom, že dojde k patickému afektu, kdy se člověk dostane do afektu a nepamatuje si to. To ale nebyl tenhle případ. Zde nebyl důvod, proč by měla vzniknout akutní stresová reakce. Nechce hodnotit, jaké jsou výpovědi, ale obžalovaný šel k domu, kde bydlel, něco ho tam táhlo, cestou potkal manželku, tvrdí, že se oba lekli, ale potkal svoji manželku, tak čeho by se lekl, nezmiňuje se o žádném konfliktu, který by tam byl, že by manželka na něj zaútočila nebo něco podobného. Kde by se tam vzala akutní stresová reakce? Všechno pro něj bylo známé. Místo pro něj bylo známé, manželka pro něj byla známá, situaci mohl předvídat, tak kde by se tam vzala. Proto ji vylučuje. K dotazu obžalovaného, že to, co znalec shora k dotazu uvedl, tak vychází ze starých výpovědí, kdy k tomu byl donucený, protože si to nepamatoval. Vidí, že v tom má znalec mezery i v tom, že tam nebyl žádný traumatický zážitek. Konzumace rumu Original Božkov 37,5 % během 5-10 minut, de facto na tři loky 4 dl, pak od začátku tvrdí, že na chvíli v autě usnul, pak šel po městě, kde už začal zapomínat. S manželkou se setkali za 50 minut po konzumaci alkoholu. Takže si myslím, že 1,5 % je naprostý nesmysl. Traumatický zážitek tam byl, protože po tom setkání došlo k pádu na zem a pořezení manželky na rukách, kdy z toho měl strašný strach a utekl, takový šok z toho pořezení. Pak viděl jenom ústřížky a celé se mu to vrátilo až po týdně, kdy šli s policií přesně celou trasu od penzionu na místo, kudy chodil pěšky, tak se mu to vrátilo. K tomuto dotazu znalec uvedl, že obžalovaný tvrdí, že začínal zapomínat, ale pamatuje si, že po 50 minutách se setkal s manželkou. To je věc soudu, jak to posoudí. Dále uvádí, že rychle vypil alkohol, pak se šel projít. Takže v době, kdy pil alkohol, tak koncentrace alkoholu mohla být vyšší, ano mohla, ale pro je důležité to, že zkouška na alkohol byla provedena 2 hodiny po údajném činu. Kolik měl promile před tím, není vůbec pro nás důležité a podstatné. Od toho se musí odpíchnout. To, že zažil traumatickou reakci poté, co upadl na manželku a ublížil ji, tak to bylo až po, ne před. On by hodnotil, pakliže zažije traumatickou stresovou reakci před a na základě toho nějakým způsobem koná nebo si nepamatuje, ale on jí zažil až když manželka, teď to asi nebude říkat přesně, ležela na zemi a krvácela. To bylo po činu, a to už je jako znalce nezajímá.

42. **Znalkyně PhDr. Jindřiška Lejsková k dotazům uvedla,** že ve vztahu k výpovědím obžalovaného nebyla zkoumána, nebo nebyla položena otázka věrohodnosti. Nicméně si myslí, že v diagnostickém rozboru je to rozebráno poměrně podrobně. Lze z toho učinit ten závěr, samozřejmě tam není důvod zpochybňovat obecnou věrohodnost, že obžalovaný je normálně nebo skutečně nadprůměrně intelektově disponován. Nebyly zjištěny žádné poruchy kognitivních funkcí. Nebyly zjištěny žádné poruchy paměti atd. Obecná věrohodnost je jasně a jednoznačně zachována. Co se týče specifické věrohodnosti, nebylo vyšetření k tomu tak zaměřeno, ale může k tomu zcela nepochybně uvést, že u obžalovaného je jeho specifická věrohodnost snížena už tím, že v průběhu vyšetřování, i v průběhu znaleckého šetření, došlo asi 4x ke změně interpretace dění, toho, co se stalo a jak se to stalo. Už toto je první, co snižuje jeho věrohodnost v konkrétní výpovědi. K dotazu, zda na to mají vliv nějaké rysy osobnosti, znalkyně uvedla, že je tam také důležitý moment reakcí na zátěžové situace. To bylo docela ilustrativní. Bylo jasně zjištěno, že u obžalovaného je vyšší míra dráždivosti, i agresivity. V posudku je popsáno, že problém spočívá také v tom, že když už jednou dojde k rozvolnění těchto nevhodných rysů osobnosti (možná i vlivem alkoholu), jak bylo se znalcem Trzickým diskutováno, tak průběh reakce obžalovaného je dlouhý, ten skončí až skutečným a objektivním vybitím agrese, ne tak že by si v polovině jednání řekl, Ježíši, co dělám, takhle korekce tam vůbec není. Opravdu to skončí, až když to skončí. K dotazu státního zástupce, že obžalovaný u soudu tady poměrně rozsáhle vypovídal a jako laika ho zaujalo, že na jedné straně se mu derou slzy do očí, když si vzpomene, jak se pořezał o sklenici, na druhé straně se tady směje, když líčí, jak manželce rozmlátil telefon paličkou, velmi výrazně i neverbálně prožívá bolest v rameně, na druhou stranu v klidu popisuje tělo manželky na pitevním stole, signalizuje to něco nebo odpovídá to něčemu, znalkyně uvedla, že to jasně signalizuje

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

osobnostní předpoklady obžalovaného, a jak říká, naprostý nedostatek empatie. Tohle byl moment, který v posudku taky zazněl, protože obžalovaný měnil výpovědi, i u znaleckého posudku se snažil vyvinut. Jediné, co zaznělo ve smyslu nějaké lítosti, byla lítost nad jeho ukrutnou bolestí v rameni, aniž by se jakkoliv zmínil, že třeba manželku to mohlo taky bolet. Naprosto nepřiznával, co se tam stalo. Aspoň jí to líčil tak, že manželka se chytla nože a tím se sama pořezala. K dotazu zmocněnce poškozených, že kromě vraždy se u tohoto soudu projednává možnost, že docházelo k domácímu násilí v rodině poškozené a obžalovaného, zda si znalkyně myslí, že osobnost obžalovaného spíš svědčí tomu, že domácí násilí, které měl on páchat na poškozené především verbálně a někdy i brachiálně, je možné, odpovídalo by to jeho osobnosti, znalkyně uvedla, že vzhledem ke struktuře osobnosti obžalovaného je to dokonce pravděpodobné, že tam to vykázání mělo své reálné předpoklady. K dalšímu dotazu, že týrání poškozené mělo probíhat po řadu let, jak si vysvětluje, že poškozená z toho stavu agresivního manželství nevystoupila již dříve, znalkyně uvedla, že si to vysvětluje jediným způsobem, že obžalovaný v tomto ohledu neviděl věci reálně. Tam bylo mnoho důvodů se domnívat, že manželství bylo kalamitní mnoho let před tím. Obžalovaný do toho vzal celou strukturu rodiny, své syny, o kterých na jednu stranu jí řekl, že píše knihu atd. o tom, jak se jejich vztah vyvíjel, ať si to přečtou, že tam je to popsáno a že to všechno dělá pro to, aby synové věděli, že jim maminku nezabil a že tím pádem s nimi chce uchovat nějaký vztahy, ale přitom několik vět před tím syna obvinil, že je těžký psychopat a že on za to mohl, mimo jiné že v rodině byly takový kalamitní vztahy. Z jejího pohledu k tomu můžu vyjádřit jenom jediné, je to účelové. To, co si obžalovaný potřebuje zhodnotit ve svůj prospěch, tak tak zhodnotí. K dotazu obžalovaného, zda domácí násilí mohlo být vyvoláno i třeba druhou stranou znalkyně uvedla, že co se týče konkrétního případu, nedokáže odpovědět, protože z tohoto pohledu to nezkoumala. Kdyby to zkoumala, tak by musela taky zkoumat zemřelou. Vzhledem k tomu, jak to probíhalo a skončilo, tak se zdá dokonce pravděpodobné, ale to musí brát s rezervou, to říká ad hoc, jak to tady zaznělo, že samozřejmě i oběť má určitý svůj „podíl“ právě tím, že je v pozici oběti a nechá si to líbit.

43. To že se obžalovaný dopustil skutku pod bodem 1) výroku rozsudku dokazují výpovědi synů obžalovaného [REDAKCE] i [REDAKCE], kteří popisují, jak se otec vůči matce a dále i ve vztahu k babičce a dědovi, i jim jako dětem, choval a to dlouhodobě. Jeho chování bylo podněcováno požitým alkoholem, kdy se jeho agresivita a dráždivost na různé podněty stupňovala a projevovala se vůči nim. Vyjádřili se k množství pití alkoholu, kdy k tomuto docházelo v týdnu, a hlavně o víkendech. Z toho vyplývaly situace, ke kterým byla volána policie. K volání policie nedocházelo běžně (nedůvodně), ale policie byla volána skutečně, když se něco dělo, jak uvedl svědek [REDAKCE], protože jinak by tam byla daleko častěji. Obžalovaný se snažil celou rodinu ovládat mít hlavní slovo, mít nad manželkou nepřetržitý dohled a kontrolu a kvůli tomu ji znemožňoval kontakt s okolím a známými. V poslední době se situace zhoršovala stále více. Obžalovaný manželku podezříval z nevěry, dohlížel na její telefonní komunikaci, příchody ze zaměstnání, dobu, kterou stráví v zaměstnání a na nákupech. Rozbil jí dokonce telefon, což byla jeho další podrážděná reakce na to, že manželka údajně na telefon nadávala, jak sám doznává. Situace docházela dokonce tak daleko, že se [REDAKCE], který bydlel v [REDAKCE], bál matce poslat SMS. Nemohli používat na konverzaci ani jiné komunikační programy. Obžalovaný kontroloval manželce telefon, počítač, s kým si píše. V rodině došlo kromě hádek, nadávek a napadání i k vážnějším situacím, kdy otec chtěl zapálit dům. K tomu došlo jednou nebo dvakrát v minulosti a naposledy potom kolem Vánoc 2022. Svědčí o tom nejenom výpovědi obou synů, ale i zpráva z intervenčního centra. [REDAKCE] se snažila podat žádost o rozvod. Ze strachu o rodinu a na naléhání (vyhrožování) obžalovaného první žádost stáhla (potvrzují to synové, svědkyně [REDAKCE], zpráva informačního centra), další se snažila podat v roce 2023 právě po poradě na intervenčním centru, jak vyplývá z jejich zprávy. To, že obžalovaný podezíral, a to bezdůvodně, jak vypověděli oba synové, manželku z nevěry, je potvrzováno i výpovědi obou synů, dále z výpovědi svědka [REDAKCE] (soukromého detektiva), kterého si obžalovaný najal. Obžalovaný manželku podezíral, jak postupně vyplynulo z jeho výpovědí, z nevěry s více osobami. Nejdříve to byla osoba jménem

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

nebo , dále to měl být její kolega ze zaměstnání (vyloučila to kolegyně) a například i advokát , s nímž manželka řešila druhou žádost o rozvod. Obžalovaný, který byl posedlý nevěrou manželky, tuto neváhal sledovat prostřednictvím kamery, kterou umístil na domě, byť tvrdil, že je to za účelem hlídání synova auta. Sledovali ji i prostřednictvím městských kamer, na které se napojoval (kromě obžalovaného, jeho synů, to potvrzuje svědek). To, že se nevhodně choval k rodině, nepřímo dokládá výpověď svědkyni a dále i kamarádky , která potvrzuje, že poškozená díky chování obžalovaného nemohla chodit ven mezi ostatní, v podstatě ji nemohl nikdo navštěvovat. Ona sama tak činila, jen když obžalovaný nebyl doma. Nejzávažnější konflikty v rodině popisuje vlastně i sám obžalovaný, který se však prezentuje v těchto konfliktech jako oběť. To je však vyvráceno výpověďmi synů obžalovaného a dále o tom svědčí i záznamy z policie, která byla volána k jednotlivým incidentům. To, že se obžalovaný choval vulgárně nejen k rodině, vyplývá i z obsahu těchto záznamů, např. . 2023. Tímto konfliktem vše vyvrcholilo a došlo k rozhodnutí soudu o vykazání obžalovaného z místa bydliště. Vše toto podporuje i zpráva z intervenčního centra v a zmíněné soudní rozhodnutí. Jednání obžalovaného tak, jak jej popisují svědci, odpovídá znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, z něhož je patrné, že obžalovaný má disharmonickou osobnost, abnormálně rozvinuté emoční složky, není schopen udržet manželský vztah ani vztah k blízkým osobám. Cítí se být poškozován ničen okolím a s velkou pravděpodobností cítil potřebu své okolí za domnělé ústrky trestat. Znalci sice konstatovali, že rozumové schopnosti obžalovaného jsou v oblasti nadprůměru, ale obžalovaný je zneužívá ke konstruování falešné reality ve svůj prospěch. To se prolíná i jeho výpověďmi a líčením situací, v nichž se staví do role oběti, a naopak ostatní obviňuje z toho, že se tak chovali vůči němu. Obžalovaný tvrdí, že manželku a syny miloval (miluje), s manželkou chtěl žít, na druhou stranu je o nich schopen mluvit sprostě, hanlivě, znevažovat je (přitom u toho pláče), že to kladný vztah ze strany těchto osob k němu zcela vylučuje a potvrzuje to, že život s ním v jedné domácnosti nebyl možný a vysvětluje to vzniklé konflikty.

44. Obžalovaný popírá zcela, že by svou manželku usmrtil. Z vývoje jeho výpovědi je patrné, že jak se v průběhu vyšetřování dostává k dalším informacím a jsou mu kladeny otázky, přizpůsobuje tomu obhajobu. V první výpovědi ze dne 23. 02. 2023 (č. l. 166-171) uvedl, že důvodem vykazání bylo, že se ho manželka s dětmi chtěla zbavit. Po příjezdu do autem dopil láhev rumu, kterou měl v autě a šel se projít, kdy náhodně potkal manželku, která šla se psem. Město bylo vylidněné. Oba se lekli. Ona před ním začala utíkat. Chytil ho amok. Problesklo mu, co mu provedla (trestní oznámení, žádost o rozvod, vykazání). Utíkal za ní. Špatně došlápl. Neví, proč měl nůž u sebe. Nůž vyndal z kapsy. Ona se zastavila, on ji přirazil k zábradlí, stáli k sobě čelem. Pamatuje si, že nůž držela za ostří, on jí ho vytrhl a potom jí bodl pouze jednou. Pak utíkal k autu. Nůž už v autě neměl, asi ho vyhodil. Byl v panice. Ujížděl pryč. Došlo mu, co udělal. Proto se vrátil zpátky a jel na policii do . Dne 24. 02. 2023 (č. l. 129-130) při rozhodování o vazbě obžalovaný uvedl, že to, co řekl v rámci své výpovědi, je pravda. Jednáním manželky přišel o všechno, a proto se chtěl pomstít, proto si vzal nůž a přišel s verzí, že ho chtěl použít na otevření urny tchána na hřbitově, kterou chtěl rozsypat. S manželkou se pak srazil náhodou. Ona před ním začala utíkat. On zakopl o obrubník a spadl na ní s nataženou rukou, ve které měl nůž. Pak viděl, že ho drží za ostří a bodl. Před tím nechtěl říct důvod vycházky, že se chtěl tchánovi pomstít. Následně při výpovědi dne 10. 03. 2023 (č. l. 172-174) uvedl, že měl před tím výpadek. Při rekonstrukci si vzpomněl na detaily, které mu z důvodu traumatu vypadly. Dvakrát šel na noční vycházku s nožem, který vlastně nebyl nůž. Chtěl vysypat popel tchána, zahodit urnu. Proto se posilnil rumem, na chvíli usnul. Když se probudil, šel ke hřbitovu. Zjistil, že nůž zapomněl v autě, proto se pro něj vrátil, vzal si ho. Šel cestou ulicí , kde viditelně čekal muž, kterého by poznal, který tam nepatřil. Auto doma nebylo, tudíž věděl, že manželka, syn a jeho přítelkyně jsou ještě v práci. Šel ke hřbitovu, přemýšlel, jak to provede, ale nakonec to s urnou nedokázal. Přijíždět auto s manželkou a synem neviděl, byl pod ulicí. V té době asi museli přijet domů, což by časově odpovídalo, šel tedy na hlavní ulici, poté se vracel nahoru k nemocnici k autu, zde náhodně potkal

Shodu s prvopisem potvrzuje .

manželku. Věděl, že kdyby si s ní promluvil a objal ji, zákaz vyhoštění z domu by vzala zpět a vše by se vrátilo do normálních kolejí. Ona před ním začala utíkat. Vyběhl za ní, nevybral zatačku, spadl na ní levou částí těla. Manželka spadla jenom napůl, držela se zábradlí. Přitom mu vypadl nůž na zem. Ten sebral. Chytil se manželky, aby se mohl zvednout. Ona chytila nůž za ostří oběma rukama. On s ním cukl a to dvakrát, aby jí ho vytrhl. Dívala se na něj vyčítavě. Zachvátila ho panika. Nůž zřejmě upustil jenom na zem, utíkal pryč, doběhl k autu a odjel. Nůž zůstal na místě. Nepovažoval za nutné jí volat pomoc. V této výpovědi, v pořadí třetí, je třeba si povšimnout několika skutečností. Obžalovaný nůž (sekáček) popisuje odlišně od bodnořezného nástroje, který dle lékařského vyjádření, které tehdy již bylo k dispozici, mohl způsobit poranění na těle poškozené. Jako domnělý pachatel usmrcení manželky pak je jím označován náhodný muž, kterého viděl při své cestě [REDAKCE] ulicí (k domu měl obžalovaný přitom zakázaný přístup) a kterého popsal tak, že tam měl na něco čekat. Vypověděl, že potkal náhodou manželku. Kromě toho je zde další změna, kdy řekl, že s manželkou chtěl mluvit, že věděl, že kdyby s ní promluvil a objal ji, vzala by vyhoštění zpět. Obžalovaný přiznává cílené setkání, čemuž odpovídá i cesta okolo domu. Manželka však začala utíkat. Běžel za ní ve snaze jí zastavit a promluvit si s ní, nevybral zatačku, upadl na manželku, přitom mu z ruky vypadl nůž, sebral ho, a když vstával, manželka ho chytila za ostří, vytrhl jí ho a ona se pořezala, upustil nůž a utekl. Obžalovaný zde dále vynechává bodnutí ze své strany, o kterém se předtím zmiňoval. Při dalším výslechu 17. 07.2023 (č. l. 177-182) v podstatě na této výpovědi setrval s tím, že zranění manželky nepovažoval za vážné, a proto jí nějak nepomohl a odešel. To na druhou stranu neodpovídá tomu, co řekl svědku [REDAKCE] (vrah [REDAKCE] čeká před policií, třeba ji ještě mohou zachránit). Lze souhlasit i s hodnocením státního zástupce, že pokud obžalovaný tvrdí, že manželka chytila sekáček za ostří a pevně ho sevřela, takže jí ho musel vytrhnout, tak takovým pohybem, takovým jednáním, by musela vzniknout poměrně hluboká řezná rána na ruce nebo rukou poškozené, kdy ze znaleckého posudku soudního lékaře vyplývá, že na rukou poškozené bylo nalezeno více řezných poranění. Mechanismem, který obžalovaný popsal a trvá na něm, by něco takového bylo těžko možné, pokud by měla poškozená snad dokonce oběma rukama přehmatávat po ostří, které jí jedním pohybem vytáhl. U hlavního líčení obžalovaný setrval na verzi se sekáčkem a náhodným lehkým poraněním rukou poškozené. Soudu pak předložil nákres sekáčku, který vylučuje spáchání daného jednání jeho osobou (znalci takovýto nůž jako útočný nástroj vyloučili) a vyslovil podezření, že poté co on z toho místa odešel, jeho manželku usmrtil jiný pachatel, příp. jiní pachatelé. Je třeba říci, že žádný sekáček, který popisuje obžalovaný, se na místě nenašel. To by znamenalo, že tento jiný pachatel by musel použít svůj nůž, resp. nástroj, který odpovídá tomu zjištění lékařů a musel, ukryt nůž, který tam ponechal obžalovaný. Žádný nůž nebo nástroj, kterým by mohlo být způsobena taková poranění, se nenašel na místě, ani v okolí. Z provedených důkazů je zcela nepochybné, že útoku proti poškozené se dopustil sám obžalovaný a že tento útok dokonal celý a po něm tělo poškozené nalezla svědkyně [REDAKCE]. Potvrzuje to výpověď svědka [REDAKCE], který na lince 158 k opakovanému dotazu uvedl, že mu obžalovaný řekl, že vrah [REDAKCE] čeká na policisty i jeho následná „obava o manželku“ před svědkem, když říká, snad ji ještě zachrání. Strážník městské policie [REDAKCE] potvrdil, že jim obžalovaný sám řekl, že manželku jednou bodnul. To uvedl i jeho kolega strážník [REDAKCE]. Nejde tedy o to, že by obžalovanému někdo špatně rozuměl, jak se tím snažil celou situaci vysvětlit, s ohledem na to, že nejde o jedinou osobu. I další policista [REDAKCE], který obžalovaného přebíral od městské policie, uvedl, že se obžalovaný doznal ke skutku, co je ale zase podstatné, obžalovaný mu říkal, že nůž někam zahodil, údajně nevěděl kam. Nepamatuje si, že by z něho cítil alkohol, nebo že by byl úplně na mol. Svědkyně [REDAKCE], která nalezla tělo poškozené, na místě činu nikoho jiného neviděla na dle záznamu hovoru na linku 155, kdy oznamuje nález těla, se podle návodu operátorky se snaží poškozenou zachránit. Kamerové záznamy neobsahují kromě muže, o kterém již byla řeč, žádný podezřelý pohyb jiné osoby někde poblíž místa činu. Podle kamerových záznamů se obžalovaný musel jednání dopustit v čase mezi [REDAKCE], kdy poškozená vycházela se psem a v čase [REDAKCE], kdy se od místa činu blížil samotný pes. Útok musel být evidentně rychlý a intenzivní a dle soudu svědčí o tom, že se na něj obžalovaný připravoval, čemuž napovídá to, že předtím prošel ulici před

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

domem, kde bydleli a jak sám doznává, chtěl poškozenou přemluvit, plánoval tedy setkání s ní. Věděl, že pravidelně venčí svého psa a kudy chodí. Svědkyně [REDAKCE] potvrdila tvrzení ostatních členů rodiny, že poškozená se psem v tuto dobu, kdy se vracela z práce, pravidelně chodila na procházky a měla vytyčený okruh, kde s tím psem šla. To obžalovaný věděl, neboť se tak chovala i v době, kdy s nimi žil v domě. Dalším podpůrným důkazem je výpověď svědka [REDAKCE], který byl s obžalovaným umístěn na společné vazební cele. Soud tuto výpověď nepřeceňuje i s ohledem na to, že svědek byl odsouzen za obdobný čin - vraždu manželky. Svědek podrobně popisoval, jak obžalovaný upravoval vyprávění o konfliktu s manželkou, jak nelitoval její smrti, neustále přižívoval až mánii o její nevěře, že si smrt zasloužila. Důležitá je jeho výpověď k základním bodům obhajoby obžalovaného, kdy tvrdil, že má nemocné rameno, v té době oteklou ruku, ale když se nehlídal, normálně je dle svědka používal, zvedal těžší věci, choval se jako by mu nic nebylo, zkoušel se spoluvězněm i páku (obdobný přístup obžalovaného je patrný i z výpovědi syna [REDAKCE]). Manželku sledoval na kamerách, mohla si za to sama svým chováním, brečel, sám si to pro sebe odůvodňoval. Chtěl dostat syna do kriminálu. Obžalovaný se mu svěřil, že měl v autě náhradní oblečení, zejména bundu, kterou si mohl převléknout po činu. Všechny důkazy svědčí o tom, že obžalovaný setkání s manželkou promýšlel a připravoval se na něj. Ze znaleckého posudku ohledně kontroly počítače, telefonu, vyplývá, že v době, kdy byl vykázán z bydlíště a bylo mu zakázáno kontaktovat poškozenou, obžalovaný navštěvoval internetové stránky a vyhledával pojmy, konkrétně 11. 01. o trestných činech ublížení na zdraví, těžké ublížení na zdraví, ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky činech, 14. 01. jste psychopat, sociopat, smrtelná dávka alkoholu, 22. 01. vražda, vražda trest, 31. 03. soukromý detektiv, prokázání nevěry, 12. 02. mačeta, rušička Wi-Fi a Bluetooth signálu. Obhajoba uvádí, že jde buď o náhodu (mačeta nebo souvislost s dřívějším napadením). To ale nesouvisí s tím, proč obžalovaný vyhledával například slovo vražda, vražda trest i další. Jak bylo výše uváděno v souvislosti se skutkem pod bodem 1) rozsudku, obžalovaný byl v té době vykázán z domu, neustále přižívoval posedlost, podezření z manželčiny nevěry a v sobě pěstoval averzi. Ze zpráv, které byly dále zjištěny z jeho v telefonu, komunikace se syny i s manželkou, tak z těch zpráv lze vysledovat také jeho silnou obavu z toho, že by rozvodem přišel o část společného majetku a také jeho stupňující se sebelítost a ukřivděnost. Zprávy pro poškozenou jsou směsicí urážek, výhrůžek a manipulativních vyznání a svědčí nejméně o intenzivní snaze obžalovaného přimět poškozenou ke změně jejího rozhodnutí a v podstatě jakýmkoliv způsobem jí donutit, aby se vrátila k jejich předchozímu vztahu. Následné jednání vůči manželce zapadá do zjištění znalců o potřebě obžalovaného potrestat toho, kdo se vůči němu dopouští domnělých křivd. Z řízení je zřejmé, že obžalovaný si byl velmi dobře vědom svého vlivu na manželku, své schopnosti s manželkou manipulovat a její podřízenou rolí. Lze dovodit, že obžalovaný měl v plánu při osobním kontaktu svou manipulativní schopností manželku přesvědčit a pokud by to nevyšlo, měl připravený plán ji odstranit. Manželka však nepřistoupila k rozhovoru a začala před obžalovaným utíkat, čímž zmařila možnost, aby jí přesvědčil. Ze strany obžalovaného pak nastoupil další plán, násilí vůči manželce a při pronásledování ji připraveným nožem usmrtil. Z místa činu pak utekl a nůž, který použil, pak vyhodil v mezidobí mezi jednáním a dobou, kdy byl zadržen. Že to nebyl nůž - „sekáček“, jehož držení při sobě v tu chvíli uváděl, vyplývá ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Zahození nože obžalovaným je patrné i z výpovědi svědka [REDAKCE], kterému to obžalovaný řekl. Časový prostor, který na to obžalovaný měl a který soud uvedl shora, byl pro takové jednání dle soudu postačující. Další osoba nebo osoby, které by se dopustily takového jednání, nebyly. Motiv měl pouze obžalovaný. Ze strany obžalovaného šlo o pomstu za utrpená příkoří, kterých se vůči němu manželka dopustila. Komplex těchto důkazů obžalovaného v souhrnu usvědčují.

45. Jednání obžalovaného [REDAKCE] uvedené pod bodem 1) výroku rozsudku bylo kvalifikováno jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Obžalovaný po značnou dobu týral svou manželku [REDAKCE], se kterou žil v jejich domě, tím, že ji několikrát fyzicky napadl a zejména ji psychicky týral a ponižoval její důstojnost urážkami, projevy nedůvodné žárlivosti, ponižujícími kontrolami jejího pohybu a

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

korespondence, pohrůzkami fyzickým napadením a dalšími schválnostmi a působil tím poškozené přinejmenším psychickou újmu vytvářením trvalého stresu. Jednáním uvedeným pod bodem 2) výroku rozsudku, pak obžalovaný [REDAKCE] naplnil skutkovou podstatu zločinu vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku, jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, kdy na jednání se obžalovaný připravoval, připravil si předem vražedný nástroj, naplánoval místo setkání s manželkou. Toto jednání bylo původně v obžalobě kvalifikováno jako zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku. K návrhu obžaloby, byl ale obžalovaný na možnost přísnější právní kvalifikace v průběhu hlavního líčení upozorněn.

46. Soud upustil od výsledku svědkyně [REDAKCE], která našla tělo poškozené [REDAKCE] pro nadbytečnost s ohledem na to, že bližší skutečnosti k nálezů těla jsou patrné z obsahu telefonního hovoru této svědkyně, který vedla s linkou 155, kdy soud obsah tohoto hovoru přehrával v hlavním líčení (viz shora). Obžalovaný měl ve věci řadu návrhů na doplnění dokazování v průběhu hlavního líčení. Z pohledu soudu tyto byly po předmětném dokazování nadbytečné, když důkazní situace byla dostatečně objasněna, a proto soud důkazy jako nadbytečné zamítl. Šlo zejména doplnění posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství o informaci, jak dlouho po útoku poškozená zemřela. K tomuto se vyjádřili ve věci příbrání znalci ve svém posudku a u výsledku v hlavním líčení a dle jejich názoru, přesnější určení, než provedli, nemohlo být zjištěno s ohledem na charakter zranění, podmínky v té době. Soud měl ale k časové ose v době, kdy se věc odehrála, dostatek údajů a záchytných bodů. Obžalovaný žádal i vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie na svého syna [REDAKCE], s nímž žil ve společné domácnosti a z jehož strany mělo dle obžalovaného docházet k jeho napadání a způsobení zranění jeho osobě. Následně bylo toto rozšířeno v hlavním líčení i o další znalecký posudek na syna [REDAKCE] k posouzení jejich věrohodnosti, k jejich psychologickému a psychickému stavu. Jejich výpovědi měly být dle hodnocení obžalovaného vůči němu až nenávistné, zaujaté, a i zčásti s ohledem na to jakou újmu uplatňují. Toto bylo podle soudu nedůvodné, soud neshledal takový postup za potřebný, kdy jiné skutečnosti a důkazy tuto potřebu neodůvodňovaly (projev svědka, obsah jeho výpovědi, svědecké výpovědi další i listinné důkazy) a to, že výpovědi těchto svědků obžalovanému obsahově nevyhovovala, stejně jako řada dalších, to neodůvodňuje. Dále je třeba si uvědomit, že jmenování přišli jednáním obžalovaného o svou matku a na rozdíl od obžalovaného k ní měli citový vztah a zemřelá se k nim chovala během jejich života (zvláště v posledních letech) daleko lépe než obžalovaný. Vyžádání rentgenového snímku obžalovaného ke zranění jeho nohy před [REDAKCE] 2022 a znalecký posudek ke zdravotnímu stavu obžalovaného v době vraždy ve vztahu k jeho pravé ruce - zda by s ní byl schopen způsobit poškozené takové zranění, jaké utrpěla, když byl v takovém stavu, jak popisoval ve své výpovědi, soud zaujal stanovisko výše. V tomto směru měl soud kromě výpovědi obžalovaného, lékařské zprávy, svědecké výpovědi i další listiny a uzavřel, že obžalovaný byl zdravotně schopen se takového jednání vůči poškozené dopustit a skutečně se ho i dopustil. Dokazování další v tomto směru by bylo i nadbytečné. Rovněž tak i výslech svědka majitele penzionu [REDAKCE] ve vztahu k noži - sekáčku, který měl obžalovaný při setkání s poškozenou mít u sebe a tento měl mít z předmětného penzionu, což mělo vyplýnout z výpovědi svědka. Soud nepochybuje, že takový nůž v penzionu být mohl a obžalovaný ho mohl používat, nic však nedokazuje, že ho měl v době útoku na poškozenou. Znalecký posudek z oboru elektroniky na hodnocení záznamu z doby konfliktu obžalovaného se synem [REDAKCE] a jeho údajnou upravenost ze strany syna považoval soud rovněž za nadbytečný. Ve vztahu ke konfliktům v rodině a kterých byla celá řada, měl soud k dispozici více výpovědí od různých osob, více záznamů o šetření, a i soudních rozhodnutí, takže si mohl udělat dostatečný obrázek o příčině jejich vzniku i průběhu. K hodnotám alkoholu v krvi obžalovaného měl soud k dispozici záznamy o dechových zkouškách po činu v různých časových odstupech a k této skutečnosti se vyjádřil i znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ve svém výsledku a při zhodnocení rozpoznávacích a ovládacích schopností obžalovaného, ke stavu obžalovaného krátce po činu vypovídala i řada svědků. Proto se jevílo jako nadbytečné vypracování znaleckého posudku

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie k hodnotám alkoholu obžalovaného v době činu. Obdobné to bylo i s provedením dotazu na notářku rozhodující o dědictví po zemřelém ■■■■■■■■■■, kolik peněz bylo na jejím vkladovém účtu. K této skutečnosti se vyjadřoval syn obžalovaného ■■■■■■■■■■ a pro věc to není dle soudu podstatné.

47. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochranu osob před takzvaným domácím násilím (zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku), a dále zájem společnosti na ochranu lidského života (zločin vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku). Jako polehčující okolnost je shledáváno, že obžalovaný vedl před spácháním trestného činu řádný život § 41 písm. p) trestního zákoníku, na druhou stranu jako přitěžující okolnost je shledáváno to, že obžalovaný spáchal více trestných činů /§ 42 písm. n) trestního zákoníku/, v trestné činnosti pokračoval po delší dobu /§ 42 písm. m) trestního zákoníku/. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém. Rozpoznávací schopnosti i ovládací byly u obžalovaného u skutku pod bodem 2) výroku rozsudku zachovány.

48. Obžalovaný nemá v opisu z RT (č. l. 658) žádný záznam. V opisu z EP (č. l. 657) nemá záznam o přestupku. To, že obžalovaný nebyl projednáván pro přestupek, vyplývá i ze zprávy Městského úřadu ■■■■■■■■■■ (č. l. 656). Na č. l. 655 se nachází zpráva od zaměstnavatele obžalovaného ■■■■■■■■■■, z níž vyplývá, že obžalovaný vykonával své povinnosti ke spokojenosti firmy, vztahy na pracovišti měl korektní, alkohol u něj nebyl zjištěn. U společnosti byl zaměstnán od roku 2010. Součástí zprávy jsou i výdělky obžalovaného za posledních 6 měsíců.

49. Trest byl obžalovanému uložen jako úhrnný za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, protože spáchal více trestných činů, v rámci trestní sazby činu nejpřesněji trestného, tedy dle § 140/2 tr. (sazba 12-20 let) zákoníku v trvání **v trvání sedmnácti (17) let**. Soud vzal přitom v úvahu polehčující i přitěžující okolnosti, to je, že obžalovaný nebyl soudně trestán, a na druhou stranu spáchal více trestných činů. Podstatné ale je, že obžalovaný nad tím, jak se choval k poškozené, k rodině a ani nad usmrcením manželky neprojevil skutečnou lítost. I když to někdy deklaroval, lítoval jen sám sebe a to, že k tomu došlo, viděl v chování ostatních včetně manželky. Další skutečnosti, kterou bylo nutné vzít v úvahu, byl předpoklad resocializace obžalovaného, která je dle znalců ztížená, právě s ohledem na to, že se jedná o dospělého jedince s disharmonickou strukturou osobnosti, nedostatkem racionální korekce a s absencí sebereflexe. V souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do **věznice se zvýšenou ostrahou**, když splňoval podmínky pro zařazení v tomto ustanovení uvedené. Ochranné opatření nebylo ukládáno, když znalci nebylo navrhováno. V případě obžalovaného znalci nezjistili závislost na alkoholu jako takovou, ale pouze nadužívání alkoholu.

50. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojil poškozený ■■■■■■■■■■, nar. ■■■■■■■■■■, zastoupený Mgr. Janem Zrnovským, AK Liberec (č. l. 962-967), a to s nárokem na náhradu škody v částce 50 782 Kč a dále s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v částce 1 614 120 Kč a požadoval, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost vyplatit celkem částku **1 664 902 Kč** na bankovní účet ■■■■■■■■■■. Do spisu bylo rovněž dodáno prohlášení oběti o dopadu trestného činu na její život, které se nachází na č. l. 982-984. V připojení bylo poukázáno na to, že ztrátou nejbližší osoby byla poškozenému způsobena závažná a celý jeho život ovlivňující újma, když došlo k neměnnému narušení jeho rodinných vazeb. Poškozený měl ke své matce přirozenou, silnou a pevnou, citovou vazbu, tak, jak je mezi synem a matkou obvyklé. Zemřelá poškozeného od útlého věku vychovávala, v prvních rocích života poškozeného o něj celodenně pečovala. Poškozený byl se svou matkou v každodenním osobním kontaktu a dlouhodobě jí pomáhal také při cestě do a z jejího zaměstnání. Zemřelá vždy o poškozeného pečovala a svou faktickou péčí zlepšovala jeho život. Závažnou újmu je nutno v případě poškozeného spatřovat především ve skutečnosti, že v důsledku protiprávního jednání obžalovaného ztratil v mladém věku svou matku - nejbližší osobu v životě každého z lidí - a tím pádem ztratil i její podporu, možnost získat její zkušenosti čerpání výhod z jejích zkušeností a

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■■■■■■.

ztrátu její podpory. To se bude odrážet v jeho partnerském i profesním životě, kdy mu budou scházet její rady. Po obdržení zprávy o náhlém úmrtí své matky prožil poškozený závažný stres, který v jeho případě vyvolal depresivní reakci, která projevuje nespavostí, smutkem, emoční labilitou, pocity úzkosti a beznaděje. Je zřejmé, že existuje nesporná příčinná souvislost mezi trestnou činností obviněného a skutečností, že došlo ke způsobení smrti zemřelé a k narušení přirozených práv poškozeného. Bylo poukázáno na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2206/2006), kdy soud musí při úvaze o přiměřenosti navrhané satisfakce za nemajetkovou újmu vzniklou na osobnosti fyzické osoby vycházet jak z celkové povahy, tak i z jednotlivých okolností konkrétního případu, musí přihlídnout například k intenzitě, povaze a způsobu neoprávněného zásahu, k charakteru a rozsahu zasažené hodnoty osobnosti, k trvání i vlivu vzniklé nemajetkové újmy pro postavení a uplatnění postižené fyzické osoby ve společnosti. Při výpočtu výše základní náhrady přiměřeného zadostiučinění nemajetkové újmy částku bylo poukázáno na rozhodnutí nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25 Cdo 894/2018, kde na toto byla stanovena pravidla, kdy za základní částku náhrady, modifikovanou s užitím zákonných a judikaturou odvozených hledisek, lze považovat v případě nejbližších osob (manžel, rodiče, děti) dvacetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného. Tato částka však může, resp. zpravidla by měla být, navyšována či snižována v návaznosti na konkrétní kritéria případu. Soud dovodil, že základní částka náhrady by měla být modifikována s ohledem na specifické okolnosti na straně škůdce či poškozeného zpravidla jen v řádu desítek procent, nikoli více násobků. Dle údajů Českého statistického úřadu činila průměrná hrubá měsíční nominální mzda na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok 2022 částku 40 353 Kč. Dle znění rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25 Cdo 894/2018 by tedy v dané věci měla činit výše základní náhrady přiměřeného zadostiučinění nemajetkové újmy částku 807 060 Kč. Dle zmocněnce poškozeného je v dané věci namístě, aby došlo k navýšení hodnoty náhrady přiměřeného zadostiučinění nemajetkové újmy poškozené, když jsou splněna veškerá kritéria, která jsou dle aktuálního právního názoru nutná pro změnu základní hodnoty zadostiučinění. V případě poškozenému lze nalézt objektivně zjiitelnou citovou újmu, v podobě duševních útrap, které byly způsobeny úmrtím jeho matky (tj. pokrevně nejbližší osoby), zároveň nelze přehlédnout, že obžalovaný svým úmyslným jednáním porušil zákonem uloženou povinnost ochrany života člověka. Je nutno zdůraznit, že poškozený byl do dne smrti své matky se zemřelou v blízkých a každodenních vztazích. Poškozený se zemřelou bydlel ve společné domácnosti, byl jí oporou ve všech oblastech jejího života, a dokonce se stal nedobrovolným aktérem agresivních útoků obžalovaného proti zemřelé, kdy jí opakovaně chránil a bránil. S ohledem na výše uvedené je nutno považovat za přiměřenou náhradu přiměřeného zadostiučinění nemajetkové újmy částku odpovídající dvojnásobku základní náhrady určené dle znění citovaného rozsudku dovolacího soudu, tj. částku 1 614 120 Kč. S předmětným hodnocením i výpočtem de soud zcela ztotožnil, kdy i dvojnásobek základní náhrady považuje za odpovídající případu, kdy zároveň na synovi zůstala péče o svou babičku (matku zemřelé), která je vysokého věku a je nemocná. Poškozený hradil i náklady spojené s pohřbem zemřelé matky, a to v celkové výši 50 782 Kč, což doložil fakturou č. [REDACTED], datovanou dne 28. 02. 2023, vystavenou Pohřební službou [REDACTED]. Na základě shora uvedeného soud proto uložil povinnost podle § 228 odst. 1 trestního řádu poškozenému [REDACTED], narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], zastoupenému zmocněncem Mgr. Janem Zrnovským, advokátem, AK Liberec III – Jeřáb, Dr. Edvarda Beneše 4/12, uhradit náhradu škody ve výši 50 782 Kč a nemajetkovou újmu ve výši 1 614 120 Kč na účet č. [REDACTED].

51. Dále se k trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojil [REDACTED] nar. [REDACTED], zastoupený Mgr. Janem Zrnovským, AK Liberec (č. l. 956-959) a to s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v částce 1 614 120 Kč a požadoval, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost mu vyplatit částku **1 614 120 Kč** na bankovní účet [REDACTED]. Do spisu bylo rovněž dodáno prohlášení oběti od dopadu trestného činu na její život, které se nachází na č. l. 977-980. V připojení bylo rovněž poukázáno na to, že ztrátou

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

nejbližší osoby byla poškozenému způsobená závažná a celý jeho život ovlivňující újma, když došlo k neměnnému narušení jeho rodinných vazeb. Rovněž jako v případě jeho bratra shora bylo uvedeno, že poškozený měl ke své matce, paní [REDAKCE] přirozenou, silnou a pevnou, citovou vazbu, tak, jak je mezi synem a matkou obvyklé. Zemřelá poškozeného od útlého věku vychovávala, v prvních rocích života poškozeného o něj celodenně pečovala. Ač se poškozený již snaží zakládat vlastní domácnost, což mu bylo vlivem jednání a činy obžalovaného komplikováno především po psychické stránce, byl vždy se svou matkou v pravidelném osobním kontaktu (minimálně jednou týdně) a v častém telefonickém kontaktu. Zemřelá vždy o poškozeného pečovala, svou přítomností mu poskytovala opakovaně pocit důvěrné a naslouchající osoby a svou faktickou péčí zlepšovala jeho život. Závažnou újmu je nutno v případě poškozeného spatřovat především ve skutečnosti, že v důsledku protiprávního jednání obviněného ztratil v mladém věku svou matku - nejbližší osobu v životě každého z lidí - a tím pádem ztratil i její podporu, možnost získat její zkušenosti čerpání výhod z jejích zkušeností a ztrátu její podpory v okamžicích zásadních krizí, se kterými se v průběhu života setkává každý člověk. Právě matčina opora a obecně uznávaná schopnost matek řešit mezilidské konflikty a usnadnit pochopení dynamiky lidských vztahů je zásadní sociální výhodou, kterou poškozený ztratil nenávratně. Ztráta specifikované výhody způsobuje již nyní zásadní hendikep v životě poškozeného, které se odráží a zcela jistě i bude odrážet nejenom v partnerském životě poškozeného, ale i v jeho profesním vývoji a kariéře. Poškozený se domnívá, že je oprávněn žádat po obžalovaném vydání nemajetkové újmy, způsobené absolutní destrukcí nejenom života jemu nejbližší osoby, ale i zničením rodinných vztahů, které byly v důsledku protiprávního jednání obžalovaného zcela znemožněny a existuje zde příčinná souvislost mezi trestnou činností obviněného a skutečností, že došlo ke způsobení smrti zemřelé a k narušení přirozených práv poškozeného. Při stejném hodnocení způsobu a výše nemajetkové újmy jako v případě [REDAKCE] byla tato požadována v částce 1 614 120 Kč, při jejím dvojnásobném navýšení. S předmětným hodnocením i výpočtem se soud ztotožnil, kdy i dvojnásobek základní náhrady považuje za odpovídající případu a jde v podstatě shodný případ jako u [REDAKCE]. Proto i v tomto případě uložil soud povinnost obžalovanému, a to zaplatit podle § 228 odst. 1 trestního řádu poškozenému [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zastoupenému zmocněncem Mgr. Janem Zrnovským, advokátem, AK Liberec III - Jeráb, Dr. Edvarda Beneše 4/12, nemajetkovou újmu ve výši 1 614 120 Kč na účet č. [REDAKCE].

52. **Další poškozená** [REDAKCE], nar. [REDAKCE] (matka zemřelé), zastoupená Mgr. Janem Zrnovským, AK Liberec (č. l. 950-954) se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy s částkou výši 1 614 120 Kč a navrhla, aby soud uložil obžalovanému povinnost jí vyplatit částku **1 614 120 Kč** na bankovní účet [REDAKCE]. V připojení bylo rovněž poukázáno na to, že ztrátou nejbližší osoby byla poškozenému způsobená závažná celý její život ovlivňující újma, kdy jednak došlo k neměnnému narušení jejích rodinných vazeb a druhak byl ztrátou její dcery narušen dosud bezproblémový životní styl poškozené. Poškozená zdůrazňuje, že se svou dcerou [REDAKCE] měla přirozenou a silnou citovou vazbu, tak, jak je mezi dcerou a svou matkou obvyklé. Zemřelá se navíc v posledních letech, vzhledem ke stáří své matky (poškozená) o ní starala, pomáhala jí v každodenní hygieně, přípravě jídla ale i ošacení atd. Byla jí velkou psychickou ale i fyzickou oporou v době jejího vyššího věku. Poškozená nese ztrátu svého jediného potomka, své dcery, velmi těžce, projevují se u ní depresivní nálady, stejně jako častý pocit beznaděje a zoufalství nad celkovou situací. Při stejném hodnocení způsobu a výše nemajetkové újmy jako v případech shora byla tato požadována v částce 1 614 120 Kč, při jejím dvojnásobném navýšení. S předmětným hodnocením i výpočtem se soud ztotožnil, kdy vzal v úvahu věk poškozené, její zdravotní stav, kdy tato zůstala odkázána v pomoci na své vnuky zejména [REDAKCE], který s ní žije v místě a dvojnásobek základní náhrady považuje za odpovídající případu. S ohledem na to uložil soud povinnost zaplatit obžalovanému podle § 228 odst. 1 trestního řádu poškozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE].

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

zastoupené zmocněncem Mgr. Janem Zrnovským, advokátem, AK Liberec III – Jeřáb, Dr. Edvarda Beneše 4/12, nemajetkovou újmu ve výši 1 614 120 Kč na účet č. [REDACTED].

53. K trestnímu řízení se rovněž připojila **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, Regionální pobočka Ústí nad Labem, pobočka pro Liberecký a Ústecký kraj, Edisonova 5397 Chomutov (č. l. 495-502) **s částkou 10 107 Kč**, a úrokem z prodlení z této částky jdoucí ode dne následujícího po dni konání prvního hlavního líčení ve výši repo sazby ČNB platné pro první den kalendářního pololetí v něm že došlo k prodlení zvýšeného 8 procentních bodů ročně do zaplacení na účet u ČNB 11140009411/0710 za výjezd k zemřelé [REDACTED]. S ohledem na uznání na vinu obžalovaného předmětným skutkem a doložení rozpisu nákladů poškozenou, který se týkal výjezdu k nalezené [REDACTED], soud rozhodl, že obžalovaný je podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinen zaplatit poškozené **Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR**, Regionální pobočka Ústí nad Labem, Pobočka pro Liberecký a Ústecký kraj, Edisonova 5397, Chomutov, náhradu škody ve výši 10 107 Kč s 15% úrokem z prodlení od 25. 10. 2023 do zaplacení na účet České národní banky, pobočka Na Příkopě 28, Praha 1, č. 1114009411/0710, variabilní symbol 8840270501. Úrok ve výši 15 % byl přiznán od 25. 10. 2023, dle požadavku poškozené, i když se pojišťovna s nárokem připojovala již v přípravném řízení. Výše úroku byla stanovena dle propočtu poškozené, který navrhovala, když výše repo sazby ČNB byla stanovena na 7,00 % v prvním i druhém pololetí roku 2023.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, které musí být podáno do osmi dnů od doručení opisu rozsudku, a to ke Krajskému soudu v Hradci Králové, když o případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze.

Práva odvolání se nemůže domáhat ten, kdo se tohoto oprávnění výslovně vzdal.

Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost, kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, obžalovaného a jeho obhájce, poškozeného a jeho zmocněnce a zúčastněné osoby a jejího zmocněnce náležitosti obsahu odvolání uvedené v ust. § 249 odst. 1 tr. řádu, vyzve je předseda senátu, aby vady odstranili ve lhůtě pěti dnů s upozorněním, že jinak bude jejich odvolání odmítnuto.

Hradec Králové 30. 11. 2023

JUDr. Luboš Sovák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].